

Ηχώ της Λευκάδας

ΤΟ ΠΕΤΑΓΜΑ

Για ν' ανέβεις να φτάσεις στα ουράνια
να σμίξεις με τον ήλιο και τ' αστέρια,
δε φτάνουνε τα ζόρκια και τα μάγια,
χρειάζεται ψυχή κι αντίκριμα χέρια!

Γιάννης Γερ Σκλαβενίτης

ΕΤΟΣ 54ο

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 227

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΤ'

ΑΤΤΙΚΗΣ «Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ»

ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2025

Γραφεία: Γερανίου 41, 104 31 - ΑΘΗΝΑ, e-mail: s.lefkadion.ath@gmail.com

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙ ΤΟ ΣΥΓΓΕΦΟ

Τριανταφυλλί το σύγνεφο, τριανταφυλλέ-
νοι κι οι καημοί
που λαχταρούσαμε να ζήνουν την καρ-
διά μας.
Τριανταφυλλένια θέλαμε και τα φτερά που
θα μας φέρνανε
εκεί που καρτεράνε τα όνειρά μας.
Τζαβιάς Καρούσος

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΙΜΗΣ ΣΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΦΙΛΙΠΠΑ

Κυριακή 23 Νοεμβρίου 2025 & Ώρα 18:00

στην Αίθουσα Εταιρίας Ελλήνων Λογοτεχνών
Ακαδημίας & Γενναδίου 8, Αθήνα.

ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ, Δικηγόρος π. Δήμαρχος Ηλιούπολης
ΣΠΥΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΑΣ, Ιατρός.

Προβολή αφιερωματικού ντοκιμαντέρ
του σκηνοθέτη ΓΙΑΝΝΗ ΦΑΛΚΩΝΗ.

Η Χορωδία του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα»
θα ερμηνεύσει τραγούδια σε στίχους και μουσική
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΦΙΛΙΠΠΑ με συνοδεία μουσικού συνόλου.

Η Ομοσπονδία των Απανταχού Λευκαδίτικων Συλλόγων, η Εταιρεία Λευκαδικών Μελετών και ο Σύλλογος Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα» τιμούν για την προσφορά του στον Λευκαδίτικο Πολιτισμό τον συμπατριώτη μας μεγάλο καλλιτέχνη και μουσικό Παναγιώτη Φίλιππα. Η εκδήλωση τιμής θα γίνει την Κυριακή 23 Νοεμβρίου 2025 στην αίθουσα της Εταιρίας Ελλήνων Λογοτεχνών και ώρα 18:00. Για το έργο και την προσφορά του τιμώμενου θα μιλήσουν ο κος Θεόδωρος Γεωργάκης Δικηγόρος, π. Δήμαρχος Ηλιούπολης και ο συγχωριανός του ιατρός Σπύρος Φίλιππας. Θα προβληθεί αφιερωματικό ντοκιμαντέρ του σκηνοθέτη Γιάννη Φαλκώνη. Η Χορωδία του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα» με συνοδεία μουσικού συνόλου θα ερμηνεύσει τραγούδια σε στίχους και μουσική του Παναγιώτη Φίλιππα. Καλούμε όλους τους Λευκαδίτες να παρευρεθούν για να τιμήσουμε όλοι μαζί έναν ακούραστο εργάτη για την προσφορά του στον λευκαδίτικο και όχι μόνο πολιτισμό

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΝΙΚΟ ΚΑΤΗΦΟΡΗ

Έφυγε από κοντά μας φέτος τον Ιούλιο ο μεγάλος Λευκαδίτης ευπατριδής Νίκος Κατηφόρης. Η εφημερίδα μας ΗΧΩ της ΛΕΥΚΑΔΑΣ σε ένδειξη ελάχιστης τιμής, προς τον Νίκο Κατηφόρη, που ήταν τακτικός αρθρογράφος της, δημοσιεύει στο παρόν φύλλο αφιέρωμα εκ μέρους του Δ.Σ. του Συλλόγου που επιμελήθηκαν ο Κώστας Σταματέλος, ο Γιάννης Φαλκώνης και ο Θωμάς Λάζαρης.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ «Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ»

Εφημερίδα «Ηχώ της Λευκάδας»

ΓΕΡΑΝΙΟΥ 41 – 104 31 ΑΘΗΝΑ | email: s.lefkadion.ath@gmail.com

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ», καλεί τα μέλη του Συλλόγου σε Τακτική Γενική Συνέλευση, σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 6 του καταστατικού του, με τα ακόλουθα θέματα:

α. Λογοδοσία (απολογισμός δραστηριότητας και έργου) του Δ.Σ.

β. Οικονομικός απολογισμός.

γ. Προγραμματισμός νέας περιόδου

Τόπος Γενικής Συνέλευσης: Η αίθουσα του Συλλόγου, Γερανίου 41 (1ος όροφος), Ομόνοια, Αθήνα. Τηλ. 6974-415725 / 6978-996897.

Ημερομηνία Γενικής Συνέλευσης: **Κυριακή 07 Δεκεμβρίου 2025.**

Ώρα έναρξης: 12:00 π.μ.

Σε περίπτωση που δεν θα υπάρξει απαρτία (όπως συνήθως συμβαίνει) η Γενική Συνέλευση θα επαναληφθεί την επόμενη **Κυριακή 14 Δεκεμβρίου 2025**, την ίδια ώρα, στον ίδιο

χώρο και με τα ίδια θέματα, όπως προβλέπεται από το Άρθρο 8 του Καταστατικού.

Δικαίωμα συμμετοχής στη Γενική Συνέλευση έχουν τα μέλη που είναι ταμειακώς τακτοποιημένα.

Οι εργασίες της Γενικής Συνέλευσης θα διεξαχθούν σύμφωνα με το παρακάτω πρόγραμμα:

12.00: Έναρξη Γενικής Συνέλευσης.

12.05: Εκλογή Προέδρου και Γραμματέων για την διεύθυνση των εργασιών και τήρηση πρακτικών.

12.10: Λογοδοσία Δ.Σ. από τον Πρόεδρό του.

12.25: Οικονομικός απολογισμός Δ.Σ. από την Ταμία.

12.30: Έναρξη συζήτησης επί των πεπραγμένων, τοποθετήσεις μελών, προτάσεις, προγραμματισμός επόμενου έτους, δευτερολογία Προέδρου.

13.15: Λήξη Γενικής Συνέλευσης

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος
Χόρτης Θωμάς

Ο Γενικός Γραμματέας
Κώστας Σταματέλος

Πολιτισμός και Λευκάδα

Άρθρο του Ιωάννη Κατωπόδη

Αντιπρόεδρου της Ομοσπονδίας Απανταχού Λευκαδίτικων συλλόγων
Μέλους του ΔΣ του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα»

Τους καλοκαιρινούς μήνες στη Λευκάδα σχεδόν καθημερινά απολαμβάνουμε διάφορα πολιτιστικά γεγονότα που μας επιτρέπουν να διατηρήσουμε ζωντανές τις παραδόσεις μας και να ψυχαγωγηθούμε. Η συμμετοχή του κόσμου στις περισσότερες από αυτές είναι εντυπωσιακή και ιδιαίτερα σημαντική για το τόπο μας.

Πέρα από τα καλλιτεχνικά γεγονότα όμως, ο σύγχρονος πολιτισμός μας ορίζεται και από άλλες σημαντικές παραμέτρους κάποιες από τις οποίες θα ήθελα να επισημάνω εδώ.

Η πρώτη και κυριότερη παράμετρος είναι η αδιάκοπη παροχή ύδρευσης. Φυσικά όλοι γνωρίζουμε ότι δεν υπάρχει πολιτισμός χωρίς νερό. Και εδώ το νησί μας έχει μείνει πολύ πίσω. Διαβάζοντας παλιά τεύχη της Ηχούς, παρατηρούμε σε δημοσιεύματα που αφορούν στη δεκαετία του 80, τα έργα για τη διασύνδεση του νησιού με παροχή νερού από την Ήπειρο. Σχεδόν σαράντα χρόνια από τότε όλο αυτό το σύστημα

υδροδότησης είναι διάτρητο και δεν ανταποκρίνεται στις σημερινές ανάγκες του νησιού ούτε το χειμώνα που έχει τον ελάχιστο πληθυσμό, όσες προσπάθειες και αν έχουν γίνει από νυν και απερχόμενους Δημάρχους. Ας ελπίσουμε ότι μετά από τις εντάξεις και απεντάξεις της κυβέρνησης θα λυθεί το πρόβλημα, ώστε να καλύψει τις σημερινές αλλά και τις μελλοντικές ανάγκες του νησιού, αλλά να αποφευχθεί και η άδικη επιβάρυνση στα δημοτικά τέλη κάθε τόσο χωρίς ουσιαστικό αποτέλεσμα, αφού και στις εισπράξεις των λογαριασμών ύδρευσης υπάρχει μεγάλη καθυστέρηση και μεγάλη χρέη.

Το δεύτερο σημείο πολιτισμού αφορά στη καθαριότητα και στο σεβασμό του περιβάλλοντος. Η έλλειψη και η κακή λειτουργία βιολογικών καθαρισμών, οι ανύπαρκτες τουαλέτες και παροχές νερού στις διάσπαρτες παραλίες μας δημιουργούν αποκρουστικά αισθήματα σε εμάς και τους επισκέπτες μας. Με χαρά είδα

μετά από χρόνια, συνεργεία του Δήμου να μαζεύουν τα σκουπίδια από τις άκρες του οδικού δικτύου. Ρωτώντας το προϊστάμενο καθαριότητας του Δήμου, ανέφερε ότι τώρα μεταφέρθηκε η αρμοδιότητα καθαρισμού του τοπικού οδικού δικτύου, από τη περιφέρεια στο Δήμο και μπορεί να στέλνει συνεργεία να καθαρίζουν. Η υποβάθμιση του θαλάσσιου περιβάλλοντος κυρίως στην ανατολική και νότια πλευρά του νησιού δεν μπορεί ποια να συνεχιστεί, χωρίς να μετράμε το τεράστιο περιβαλλοντικό κόστος. «Ο ρυπαίνων πληρώνει» είναι μια καθολική αρχή για τους παραβάτες, κυρίως όσους το κάνουν σκόπιμα και συστηματικά. Με χαρά θα δούμε αν επιτέλους θα στηθεί ένα σύγχρονο δίκτυο αποχέτευσης κυρίως στους επιβαρυνμένους από τον τουρισμό τόπους.

Η εκπαίδευση είναι το τρίτο στοιχείο των υποδομών πολιτισμού μας. Η Λευκάδα τα τελευταία χρόνια βρέθηκε χωρίς

συνέχεια στη σελ. 6

Λευκάς η κήσος των ποιητών

Οι σκέψεις πολλές γ’ αυτό το φύλλο της αγαπημένης μας «Ηχούς». Δόξα τω Θεό, έχει μπόλικο υλικό ο τόπος μας κι όπως η πορεία των πραγμάτων αποδεικνύει, όχι, δεν θα στερέψει ποτέ!

Ωστόσο, μου ήταν δύσκολο ν’ αποφύγω την πρόκληση, ν’ αναφερθώ, ως ένα πρώτο άγγιγμα στον Άνθρωπο κι ένα ελάχιστο ταπεινό ευχαριστώ, προς την κα. Βιβή Κοψιδά -Βρεττού, για την ποιήσή της, με την ευκαιρία της

πρόσφατης παρουσίας στο Μουσικό Γυμνάσιο Λευκάδας, της νέας της ποιητικής της κατάθεσης, με τίτλο, «Φωνές με διαβατήριο», σε συνεργασία με τον Σύνδεσμο Πολιτισμού Ελλάδας- Κύπρου, που απήλυσαν όσοι είχαν τη χαρά και την έγνοια να παραβρεθούν. Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας ομόφωνα αποφάσισε να παρευρεθεί στην εκδήλωση της τιμητικής βράβευσής της.

Η πανάζια προσοχής και μελέτης, Διδάκτωρ Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών Βιβή Κοψιδά - Βρεττού, εσήλθε με τόλμη εδώ και χρόνια, στο ευρύ συγγραφικό & ποιητικό γίγνεσθαι της Πατρίδας μας αποδεικνύοντας, πως, διαθέτει επάζια και θεμελιωμένα, τα απαραίτητα γνωστικά εργαλεία γραφής και διαλογισμού που δικαίως φέρει.

Τολμώ να σταθώ εδώ, έχοντας δώσει ήδη υπόσχεση στον εαυτό μου, να αναφερθώ εκτενώς και με ανάλυση στην Ποιήτρια-Συγγραφέα και φίλη σε άλλο φύλλο, ή μελλοντική μου εργασία. Φρονώ, πως άλλοι (καταλληλότεροι) πιο άξιοι από εμένα, θα αναλάβουν να καταθέσουν κι αναδείξουν πιο πετυχημένα, το συγγραφικό και ποιητικό της πορτρέτο, ως της αξίζει. Θα εμβαθύνουν κι αναλύσουν ως

αυτό αρμόζει, στον πολυδαίδαλο στοχαστικό κόσμο ενός Ανθρώπου, που στο πείσμα των χαλασμένων και άστατων καιρών που ζούμε, τολμά και συνεχίζει δυναμικά να υπηρετεί και να εμβαθύνει με την επιστημονική της δεινότητα και όμορφη γραφή, νοήματα και μονοπάτια θεάρεστα, που φωτίζουν ακόμα περισσότερο τον κόσμο του πνεύματος και του στοχασμού.

Στην παρούσα, θ’ αφήσω τον καθένα από εσάς αγαπητοί μου φίλοι και συμπατριώτες, να γευτείτε και να γίνετε κοινωνοί μιας δυνατής ποιητικής γραφής, που σαν τον Δημοσάρι ρέει στις σελίδες του καινούργιου της έργου, το οποίο καλωσορίζω με αγάπη και την ευχή, να τύχει της προσοχής κάθε ανήσυχης ψυχής. Ας την απολαύσουμε!

Πατρίδα-Ποίηση*

Σας δίνω μια θάλασσα γαλήνη
Φουρτούνια του Αγαθού σας δίνω
Του πρωινού άνοιξη φως
φρούτα χυμούς καλοκαιριού
Δίψα καλού φθινόπωρου
Χειμώνα λευκή εσθήτα
Ατίθασης αγάπης μυστικά
Πατημασιές παρηγοριάς σε δάση
Φτερούγες αλαφροπάτητες
Σε κενό αέρα τρυφερού
Θύρα παράδειςου τυφλού
Που τη στιγμή γυροφέρνει
Μετέωρη πορτοκαλιά -νανούρισμα
Νηπίου και βότσαλα τα χέρια του
Παιχνίδισμα-Επανάσταση που γνέφει
Κι απλώστε γόνιμου παραμυθιού
τις θάλασσες και χτίστε τα όλα μαζί
«Πατρίδα Ποίηση»
Να στεγαστεί ο άστεγος Κόσμος...

Από την ποιητική συλλογή με τίτλο: Όλα καλά
αζιότμοι κύριοι (εκδ.
Μελάνι, Αθήνα 2016)

Οικολογία

Άξαφνα γίναμε δέντρα
Επιλογή μας δεν ήταν
Άθελά τους τα κορμιά μας
Φυτεύτηκαν
Τεταπεινωμένων αράδες
Σε αγρό δακρυσμένο
Σε οικόπεδο μας φυτέψαν
Που το λένε Ταμείο...

Οι ευκάλυπτοι*

Αχτένιστα μεπρδεύονται μαλλιά μακριά
του ευκάλυπτου στην άπλα της λιμνοθάλασσας
Κάθε ευκάλυπτος σπίτι μου
Κάθε ευκάλυπτος αύρες μυστικής Αθωότητας
αγαθότητα σκαλώνει ως απάνω
στο ξεφλούδισμα κοπιώντος κορμού τους
αβιάστως, δικαίως η ζωή μου κάθε ευκάλυπτος
μακριά φύλλα μαλλιά που μεπρδεύονται
Κομπολόι κεχριμπάρι πλεγμένες
Ανάκατου χρόνου βροχή αναμνήσεις
Υγρή παλάμη νοτιά σ’ εύθραυστη
Κόμη σεργιάνι φθινόπωρου προμήνυμα
σβέλτου χειμώνα. Πώς η απώλεια πλέκεται
στις μνήμονες δίπλες του χρόνου του πριν
Του τυφλού του μετά κεκρυμμένη
Σκοπιές και σύρματα αγκαθωτά
Τις νύχτες θροΐζουν ακατέργαστα
Φυλακής δέρματα αμαρτίας δεσμώτες
Φωνασκούν τους χειμώνες φοβερές τους
Βλαστήμιες ως απάνω ν’ ακούγονται
Γειτονιές του ιδρώτα αιχμάλωτες
Μεροκάματο άρτου και οίνου αγώνες
Των ευκάλυπτων κόμη ξέπλεκη καρτερά
Καλοκαίρια...

*Πρώτη δημοσίευση στο ηλεκτρονικό λογοτεχνικό περιοδικό Φρέαρ.

Πές μου νιόφωτο αστέρι που διαβαίνεις
το τρεχούμενο ρέμμα τ’ ουρανού,
για ποιά αγάπη τη νιότη σου πληθαίνεις
στη σπίθα του λαμπρού σου του ματιού;

Σπυρίδωνος Ζαμπελίου/Επίγραμμα στο Σολωμό

Τρία μικρά ποιήματα της φωτιάς*

I

Τραγουδούσαμε κάποτε
«καίνε οι φλόγες στα μάτια σου»
Βουρκωμένοι τώρα σπαράζουμε
Πώς καίνε οι φλόγες τα μάτια σου!

II

Τίποτα πια να καεί
Δεν απόμεινε
Παρά μονάχα η θάλασσα!

III

Παράκουσες την εντολή του
Σοφά σαν σου μίλησε:
«Κατά βάθος είμαι ζήτημα φωτός»
Παράκουσες κι έσπειρες
Πίσσα σκοτάδι
Ποιος νίκησε;

*(Πρώτη δημοσίευση, λογοτεχνικό περιοδικό
booksitting.gr)

Η Αμαρτωλή*

Χιλιάδες μάτια την πυροβολούσαν στο γυαλί
Χιλιάδες οι περόνες σουβλερές στα μάτια της
Εσύ εσύ- την ακόντιζαν με πράσινα δόντια
Εσύ εσύ εσύ τάνυζαν της γλώσσας τους δη-
λητήρια
Στον τρύπιο της κρόταφο
Κι υπερασπίζονταν τρία μικρά παιδιά που πέταξε
στο δρόμο εκείνη
Δεν λέω αμαρτωλή για την κόλαση θα ήταν ίσως
και τα παιδιά για ψυχρή αγκαλιά φιλόξενης
ευαγούς κατοικίας
Σκυμμένα χαμηλά τα μάτια της τα πόδια άγγιζαν
σχεδόν
Λίγο ακόμα νόμιζες θα τα πατούσε τα μάτια της
αλύπητα με τη λεπτή
Σαν φτώχεια φλούδα των ποδιών της παιδί
αμάλλαγο πουλί του δάσους
Παρθένας αμαρτίας αγριμάκι δεκατριών μόνο
χρονών
Μητέρα
Μα δεν τη βλέπετε μικρότερη αυτή παιδί απ’τα
παιδιά της
Μα δεν τη βλέπετε φτωχότερο αυτή πουλί απ’
το φτερό του
Άφετε αυτή για τα είκοσι τρία τελώνια της
Μεγάλης Θλίψης
Και τα ακάθαρτα με βατράχους όμοια πνεύ-
ματα των Εφτά Σαλίγγων της Αποκάλυψης
Άφετε αυτή...
Φόβος Κυρίου αρχή σοφίας εστί.

*(Από την ποιητική συλλογή, Χειραφίες μιας
ασήμαντης μέρας, εκδ.
Βακχικόν, Αθήνα 2018)

ΓΝΩΜΙΚΑ

Πρέπει να βοηθά κανείς την πτωχείαν, άλλ’ όχι
να συντηρεί την αργίαν.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ

Όποιος δίνει ας σιωπήσει, όποιος παίρνει ας
μιλήσει.

ΕΛΛ.Παροιμία

Εκείνος που σώζει τη ζωή ενός ανθρώπου, είναι
σαν να έχει σώσει όλους τους ανθρώπους.

ΜΩΑΜΕΘ

Οι φαύλοι, είναι πάντοτε αχάριστοι.

ΘΕΡΒΑΝΤΕΣ

Η Αχαριστία, είναι πάντοτε σημείον αδυναμί-
ας.Δεν είδα ποτέ ευφείς ανθρώπους να δεί-
ξουν αχαριστία

ΓΚΑΙΤΕ

Η τελειότητα, μονάχα πέρα απ’τ’ ανθρώπινα εί-
ναι δυνατή.

ΣΤ. ΤΣΒΑΪΧ

Μήτε δέντρο χωρίς ξεράδι, μήτε άνθρωπος χω-
ρίς ψεγάδι.

ΕΛΛ.Παροιμία

Επιμέλεια σελίδας
Κώστας Σταματέλος,

Γενικός Γραμματέας Συλλόγου Λευκαδίων
Αττικής «Η Αγία Μαύρα»

Ο ξένος

Στην ξενιτιά είσαι ξένος
Στην ξενιτιά καμιά δεν σου ανοίγει πόρτα
Δεν ξέρεις –μπορεί- να βρεις εσύ την κλειδαριά
Στην ξενιτιά πώς να φερθείς δεν ξέρεις
Ν’ανοίξεις τη βρύση να ξεστάνεις το νερό
Ν’ανάψεις την κουζίνα φυσικό αέριο να
νανουρίσεις το παιδί
Να διαβάσεις την εφημερίδα να πάρεις απ’το
μηχάνημα εισιτήριο
Να διαβάσεις τον χάρτη με τις διαδρομές
Δεν ξέρεις να ρωτήσεις Δεν ξέρεις να πλυθείς
Να ψωνίσεις δεν ξέρεις
Στην ξενιτιά είσαι αγράμματος
Στην ξενιτιά είσαι τυφλός είσαι κωφάλαλος
Στην ξενιτιά είσαι ηλίθιος...
Στην ξενιτιά
Δεν σε γνωρίζει κανείς στις γειτονιές στημένο
έξω απ’τα σιδερένια κάγκελα
Κι εσύ όλους στα μάτια τους κοιτάς
Τα δέντρα θορυβούν παράξενα μα τα σκυλιά
δεν σου

Γαυγίζουν

Αδιάφορος τους είσαι

Στην ξενιτιά δεν ξέρεις πώς στα σκουπίδια
φέρονται

Το σύστημα πώς λειτουργεί της αποκομιδής
Στην ξενιτιά δεν έχεις πρόσωπο στην ξενιτιά
για όλα μετανιώνεις

Στην ξενιτιά κοιτάς τον ουρανό τον άγνωστό
σου ουρανό

Και προσεύχεσαι στα πετούμενα τέλος να
πάρει γρήγορα

Η ξενιτιά...

Κοντά στο δειλινό

Ζωντάνεψαν κοντά στο σούρουπο
Οι ναρκωμένοι ρητορικοί λόγοι
Σκέψης γεννήματα σε μακρινό κάποιον αιώνα
Αχαρά σκυμμένα βιβλία
Σε σαρακοφαγωμένο πάνω αναλόγιο
Ζωή απόχτησαν κοντά στο δειλινό.
Το τρυφερό παιδί με τα σγουρά κόκκινα
Μαλλιά κρυφά και σιωπηλά τρύπωσε
Από το ξύλινο του κήπου πορτάκι
Και σκόρπισε ανέμελα πολύχρωμα
λουλούδια στο βουβό σκουριασμένο
αναλόγιο-τα πιο πολλά όλο νόημα
σταμάτησαν στα κλειστά πάνω βλέφαρα
των παλιών βιβλίων
Των λουλουδιών το όνομα
Δεν ήξερε κάποιος εκεί κοντά
ψηθύρισε πως ήταν νυχτολούλουδο
και ανεμώνη και χαμομήλι.
Ένας ζωγράφος ίσως που δεν ήταν όμως παρών
θα μίλαγε για νεκρή φύση
με λουλούδια και παλαιά βιβλία
το άλλο πρωί στο γυμνό πάνω
αναλόγιο
μαραμένη μια μελαγχολική μετά-
νοια
για ό,τι υβριστικά κατά καιρούς
περιφρονήσαμε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Απο το βήμα αυτό και με σκοπό να ολοκληρω-
θεί η συγγραφή μιας σύγχρονης κι επικαιρο-
ποιημένης Ανθολογίας Λευκαδίτικης Ποίησης, που εδώ και μερικά χρόνια έχω σκαριάσει και πασχίζω να ολοκλη-
ρώσω, καλώ κάθε ανα-
τον κόσμο, Λευκαδίτη και Λευκαδίτισσα, να μου στείλει ηλεκτρονι-
κά με e-mail : έως τρία ποιήματα της επιλογής του, μια φωτογραφία του σε υψηλή ανάλυση κι ένα σύντομο βιογραφικό του, για να ταξινομηθεί αλφαβητικά στην Ανθο-
λογία.Ανάλογα με την έκταση της ανθολογίας, θα γίνει μελλοντικά επιλογή για την καταχώ-
ρηση του ενός ή και πε-
ρισσοτέρων ποιημάτων.
Κώστας Γ. Σταμα-
τέλος
kgstamataelos67@
gmail.com
τηλ.6976880701

ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΕΣ ΚΑΙ ΧΡΥΣΟΜΑΝΕΣ

Άρης Δάγλας

-Μα τι αναπιεντισά είν' ευτήνη; Σου κρένω νια ώρα να τσακ'στείς να' ρτεις εδώ. Ανάγκασε και θα νυχτώσει. Χα! Δελέγκου! Φώναξε η μάνα στο μικρό της γιό το Στάθη, για να ξεκινήσουνε απ' το χωράφι τους για το χωριό.

-Τι σκούζεις μωρή; Έρχομαι σου' πα. Έτσι που γκαρίζεις μου την έδιωξες τη χρ'σομάνα και θα τηνε πούλαγα στη Μαρία που μου τη χάλεψε, απάντησε εκείνος με θυμό και απογοήτευση για την απώλεια των... εσόδων του. Κάθε μέρα το εμπόριο των εντόμων και οτιδήποτε άλλου «παράξενου» ανθούσε στις γειτονιές του χωριού.

-Βλαστημημένη την είχε δα; Μη τση' χε κι όνομα βγαλημένο; Τον πείραξε εκείνη.

-Από ανασούλες ξέρεις πολλές. Ήτανε νια χρ'σομάνα χοντρή σα μπαρδάτσα, που για να τηνε δέσω δε θα' θελα κλωνά, αλλά σπεδόνι από κειό που πετάμε τσι πλαστηρομάνες. Αφού το γαιδουράγκαθο που καθόντανε απάνου εβάισε απ' το βάρος, συμπλήρωσε ο Στάθης αγανακτισμένος.

-Και δε σκιάχ'τες μη σε πάρει απάνου που 'σαι σα λ'μοξίφτερο; Συνέχισε το πείραγμα εκείνη.

-Έβαλα αγουλία στο σακούλι μου, μη σκας, απάντησε στα ίσα ο μικρός, δείχνοντας ένα μικρό σακούλι που κρεμότανε χιαστί απ' τον ώμο του, μέσα στο οποίο είχε μια γυάλα με τα ...θηράματά του. Του την είχε δώσει η μπακάλισσα σαν άδειασε απ' την πάστα της ντομάτας και για πρώτη φορά θα έβλεπε τον κόπο του με ...διαφάνεια.

-Μη δε ξέρεις να κρίνεις... Είπε η μάνα του δείχνοντάς του με το χέρι της ότι έπρεπε να βιαστεί.

-Σύρε εσύ μπροστά κι έρχομαι. Το δρόμο τονε ξέρω, απάντησε κοφτά ο Στάθης.

-Διάβα τώρα απ' τη ποριά και άστα αυτά που ξέρεις. Σιγά μη σ' αφήκω πίσω να διαβείς στο Καλοκλίσμα. Σε μομέντο θα νυχτώσει και θα βγούνε οι διαόλοι μέσα απ' τση Μάρως το Λαγκάδι. Για ρώτα τη Πανέρω να στα πει που' ναι συνορίτισσα. Από καλά τση ποδάρια εγλίτωσε κοπελούλα νιόπαντρη σαν εξέμεινε παραπίσω να β'λώσει τσι κότεις, είπε η μάνα επιστρατεύοντας

κάθε μέσο να τον μεταπίσει.

-Το μεσημέρι βγαίνουνε οι νεράιδες, το βράδυ οι διαόλοι, το σύρπο η γρούνα με τα δώδεκα γουρνάκια και το χάραμα η λάμια... Δηλαδή εμείς πότε να κυκλοφορήσουμε; Όλο λιοκόρνια και στοιχειά... Και τι να φάνε από μένα; Δυο κόκκαλα σταυρωμένα είμαι που λές κι εσύ.

-Θα πάρω τη τζόρα είπα. Δε θα προκάμ'νε οι βρικολάκοι να σε φάνε, θα σε ξάνω εγώ πρώτη. Θα να' ρτεις ή όχι;

-Όχι!

-Οχιές και μολημερίδες..

-Τι μολημεριδολογάς; Τι θα πει ευτό;

-Οχιές και φίδια θα πει.

-Ωραία μάνα είσαι. Με το γλυκό το λόγο στα χείλια σα μπουρνέλα γούρ'μη, επιχείρησε να αλλάξει στρατηγική και να την καλοπιάσει.

-Μωρέ άστα αυτά που ξέρεις. Ίδιος ο πατέρας σου στη μαλαγανιά. Πάμε και βήκανε τα μπαμπάγια και θα μας στραβώσνε.

-Τώρα μπρε manά, να μαζώξω δυο τρεις χρ'σομάνες ακόμα μέχρι να δέσεις το δεμάτι σου. Το σύρπο βγαίνουνε οι χοντρές στον ανθό, γιατί τρώνε ούλη μέρα και μετά λαρώνουνε γιατί γένονται σαν ασκιά. Και οι σκατομπουρμπούλοι το ίδιο. Τσ' ακλουθάνε για έρωτες...

-Από τέτοια κάνεις τη πρώτη... Σας έκαμε ο Ψάθας ξεφτέρια...

-Να τηνα, κοίτα πόσο θερία είναι ετούτη! Φώναξε με πνιχτό ενθουσιασμό για να μη την τρομάξει και με μια μαεστρική κίνηση την άρπαξε τη στιγμή που προσπάθησε να απογειωθεί, ρίχοντάς την στη γυάλα με τα υπόλοιπα έντομα.

Η μάνα του, βλέποντας πως δεν έβγαζε άκρη, βάλθηκε να μαζέψει ένα δεμάτι φρούγανα μέχρι να τρυγήσει ο προκομμένος της όλα τα γύρω γαιδουράγκαθα. Αφού πέρασε απ' όλα, τον έβλεπε να ανοίγει και να κλείνει το βάζο του με μεγάλο ενθουσιασμό.

-Κοντεύει να γιομόσει μάνα! της ανακοίνωσε ζυγώνοντάς την. Πολύ πράμα σήμερα παρά τη γκρίνια σου.

Κλωνές να μ' δώκεις να δένω και να π'λάου...

-Ε μωρέ, περπερίτσες, πεταλούδες και μπουρμπούλους ούλα μαζί τα στρίμωξες μες το βάζο; Τον ρώτησε ανήσυχη...

Η λεπίδα μιας δυσάρεστης υποψίας διαπέρασε τη σκέψη του. «Λεφτοίδρωσε»... Τα λόγια της μάνα του τον έκαναν να απλώσει το χέρι του να και να ανασύρει απ' το σακούλι του τη γυάλα. Ο ήλιος είχε αρχίσει να δύει, αλλά παρόλα αυτά διέκρινε μέσα στο βάζο την...μετάλλαξη της σοδειάς της; Οι χρυσομάνες και οι μπούρμπουλες δεν ξεχώριζαν μεταξύ τους, γιατί καθώς είχαν καταπλακώσει τις πεταλούδες πασάλειφτηκαν με τη χρυσόσκονη απ' τα φτερά τους. Και οι καημένες οι πεταλούδες ξέβαψαν και γίνανε όλες γκριζόχρωμες.

-Εκαταστράφηκε το μισό μου εμπόρευμα... Πάνε οι πεταλούδες. Ποιος να τσι πάρει τώρα έτσι που καταντήσανε σα περπερίτσες; Τι έπαθα ο μαύρος για να τα βάλω ούλα μαζί μες τη γυάλα...Μονολογούσε συλλογισμένος...

-Μην είσαι λούτο μωρέ. Τίποτα δε πήρες από μένα; Πόσο κάνει η χρυσομάνα; Τον ρώτησε η μάνα του.

-Ένα δίφραγκο.

-Ο μπούρμπουλας;

-Νια δραχμή.

-Η πεταλούδα;

-Δυο στη δραχμή. Αν είναι μια, ένα πενηντάλεφτο.

-Ε τώρα που 'ναι οι μπουρμπούλοι μπλαθρωμένοι χρυσόσκονη, πούλα τσου για χρυσομάνες και τσι πεταλούδες αμόλα τες να φύουνε. Τα φτερά θα ματαγίνουνε χρυσά με το φεγγάρι.

-Μωρέ μπράβο μάνα... Δε στου' χα... Είπε ο Στάθης ενθουσιασμένος, ξεχνώντας τη στενοχώρια του, λογαριάζοντας τα κέρδη του.

-Αν επερίμενα απ' το προκομμένο τον πατέρα σου, θα 'χαμε βγει στη διακονιά, τού απάντησε εκείνη χαμογελώντας. Πάμε τώρα και μου 'ρτε μια ξεγκαρδισμάρα για ψωμί. Και πού' σαι! Τώρα που ενύχτωσε να πας για το εμπόριο, γιατί το πρωί, οι μισές χρυσομάνες θα ματαγίνουνε μπουρμπούλοι...

Δημοσιεύουμε σε συνέχειες τα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων από την ίδρυση του μέχρι σήμερα. Στο παρόν φύλλο της ΗΧΩ δημοσιεύουμε τα μέλη του 43^{ου} Διοικητικού Συμβουλίου μέχρι και το 46^ο που αφορούν το χρονικό διάστημα από 6/11/1994 έως την 15/12/2002.

ΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ (1922 - 2022)

Συνέχεια στο επόμενο

43° (06/11/1994-02/11/1996)	
Πρόεδρος	Ζώγκος Ιωάννης
Γενικός Γραμματέας	Χαλικιάς Ξενοφών
Α΄ Αντιπρόεδρος	Καρύδης Κωστάγγελος
Β΄ Αντιπρόεδρος	Δρακάτος Γεώργιος
Ταμίας	Γεωργάκης Ευάγγελος
Έφορος Δημοσίων Σχέσεων	Κακλαμάνης Άγγελος (Οδοντίατρος)
Αναπληρωτής Ταμίας	Βλάχος Σπυρίδων
Αναπληρωτής Γενικός Γραμματέας	Μαλακάση - Παπαγεωργίου Βούλα
Μέλος	Λάζαρης Θωμάς (Λογιστής)

44° (03/11/1996 - 13/12/1998)	
Πρόεδρος	Γεωργάκης Ευάγγελος (Οδοντίατρος)
Γενικός Γραμματέας	Χαλικιάς Ξενοφών
Α΄ Αντιπρόεδρος	Κακλαμάνης Σωκράτης
Β΄ Αντιπρόεδρος	Θειακός Ξενοφών (Φαρμακοποιός)
Ταμίας	Κατωπόδη Αικατερίνη
Έφορος Δημοσίων Σχέσεων	Κακλαμάνης Άγγελος (Οδοντίατρος)
Μέλος	Βλάχος Σπυρίδων
Μέλος	Λάζαρης Θωμάς (Λογιστής)
Μέλος	Μαλακάση-Παπαγεωργίου Βούλα

Η κυρία Μαλακάση Παπαγεωργίου Βούλα παραιτήθηκε από μέλος του ΔΣ και την θέση της κατάλαβε ο κύριος Γαζής Ιωάννης.

Την Τρίτη 2 Ιουνίου 1998 έγινε ανασύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου ως εξής:

Πρόεδρος	Κακλαμάνης Σωκράτης
Γενικός Γραμματέας	Χαλικιάς Ξενοφών
Α΄ Αντιπρόεδρος	Θειακός Ξενοφών

Β΄ Αντιπρόεδρος	Καββαδά Μαριγούλα
Ταμίας	Λάζαρης Θωμάς
Έφορος Δημοσίων Σχέσεων	Κακλαμάνης Άγγελος
Αναπληρωτής Γενικός Γραμματέας	Γαζής Ιωάννης
Αναπληρωτής Ταμίας	Βλάχος Σπύρος
Μέλος	Γεωργάκης Ευάγγελος

45° (14/12/1998 - 10/12/2000)	
Πρόεδρος	Κακλαμάνης Σωκράτης
Γενικός Γραμματέας	Χαλικιάς Ξενοφών
Α΄ Αντιπρόεδρος	Κακλαμάνης Άγγελος
Β΄ Αντιπρόεδρος	Κατωπόδη Σταμάτα
Ταμίας	Λάζαρης Θωμάς
Έφορος Δημοσίων Σχέσεων	Καγκελάρη Ματίνα
Αναπληρωτής Γενικός Γραμματέας	Κατωπόδη Σταμάτα
Αναπληρωτής Ταμίας	Βλάχος Σπυρίδων
Μέλος	Γεωργάκης Ευάγγελος
Μέλος	Γεωργάκης Λάμπρος

46° (11/12/2000 - 15/12/2002)	
Πρόεδρος	Κακλαμάνης Σωκράτης
Γενικός Γραμματέας	Χαλικιάς Ξενοφών
Α΄ Αντιπρόεδρος	Κακλαμάνης Άγγελος
Β΄ Αντιπρόεδρος	Θειακός Ξενοφών
Ταμίας	Βουκελάτου Αλίκη
Έφορος Δημοσίων Σχέσεων	Λάζαρης Θωμάς
Αναπληρωτής Γενικός Γραμματέας	Κατωπόδη Σταμάτα
Αναπληρωτής Ταμίας	Βλάχος Σπυρίδων
Μέλος	Θερμός Γεώργιος (Μηχανικός –Περιβαλλοντολόγος)

Συνέχεια στο επόμενο

ΝΙΚΟΣ ΚΑΤΗΦΟΡΗΣ

Ένας ευπατρίδης...

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ
«Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ»
Εφημερίδα «Ηχώ της Λευκάδας»
ΓΕΡΑΝΙΟΥ 41 – 104 31 ΑΘΗΝΑ
email: s.lefkadion.ath@gmail.com
τηλ.επικ. ΠΡ.6974415725

Αθήνα, 28 Ιουλίου 2025

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΦΥΓΗ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΚΑΤΗΦΟΡΗΣ

Με μεγάλη μας λύπη πληροφορηθήκαμε την φυγή απ'τα εγκόσμια του Νίκου Κ. Κατηφόρη.

Ο Νίκος Κατηφόρης ήταν ένας ιδιαίτερα σοβαρός και σπουδαίος άνθρωπος που υπηρέτησε τη Νομική επιστήμη.

Ο ευπατρίδης συμπατριώτης μας υπηρέτησε με περίσσια ανιδιοτέλεια τα κοινά του τόπου μας και μέσα από το Σύλλογο Λευκαδίων Αττικής “Η Αγία Μαύρα”, καθώς και την μεγάλη προσπάθεια της Εταιρείας Λευκαδικών Μελετών για τη διατήρηση κι εμπλουτισμό του Πνευματικού γίνεσθαι της ιδιαίτερας πατρίδας μας. Μεγάλης σπουδαιότητας και σημαντικής ιστορικής αξίας ήταν τα ιστορικά κείμενα του που δημοσίευε στην εφημερίδα μας «Ηχώ της Λευκάδας».

Πάντα μειλίχιος, ήπιων τόνων ακριβοδίκαιος άνθρωπος, σπουδαίος επιστήμονας κι άψογος γνώστης της Ελληνικής γραφής και γλώσσας.

Έφυγε από κοντά μας ένας έντιμος και καλλιεργημένος άνθρωπος ο οποίος δημιούργησε μεταξύ των άλλων μια υποδειγματική οικογένεια.

Ο τόπος μας που υπεραγαπούσε του οφείλει πολλά και είναι δεδομένο πως η μορφή του θα μας λείψει.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής η “Αγία Μαύρα” εκφράζει στους οικείους του τα θερμά συλλυπητήριά, ενώ κατά την έκτακτη σημερινή του συνεδρίαση, αποφάσισε να παραβρεθεί στην Εξόδιο Ακολουθία.

Το Δ.Σ

Ψήφισμα της Εταιρείας
Λευκαδικών Μελετών
για την απώλεια του
Νίκου Κ. Κατηφόρη

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΛΕΥΚΑΔΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ ευθύς όταν πληροφορήθηκε την εις Κύριο εκδημία του ενεργού εκ συστάσεως της Εταιρείας Μέλους αυτής, αειμνήστου Νίκου Κων. Κατηφόρη συνήλθε, ως είχε καθήκον, για απότιση τιμής στον λαμπρό επιστήμονα, τον τρυφερό οικογενειάρχη, τον άδολο άνθρωπο, τον γνήσιο για τις ιδέες του αγωνιστή, τον πραιο και ανεξίκακο φίλο, τον καλό σύμβουλο και συμπαράστατη, το λάτρη της γενέθλιας γης, ο οποίος είχε πρωτοστατήσει για την ίδρυση της Εταιρίας και μέχρι τέλους του ενδιαφερόταν για το δημιουργικό της μέλλον και υποδείκνυε τρόπους συγκεκριμένων ενεργειών για αξιόλογη παρουσία, και ομόφωνα αποφάσισε:

- 1.- Να εκφράσει ειλικρινή συλλυπητήρια στην οικογένειά του
- 2.- Να παραστεί στην εξόδιο ακολουθία, η οποία θα ψαλεί στον Μητροπολιτικό Ναό Λευκάδας και
- 3.- Αντί στεφάνου να προσφέρει χρηματικό ποσό στο Γηροκομείο της πόλης μας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

ΝΙΚΟΣ ΚΑΤΗΦΟΡΗΣ

Φιλότεχνος, ανιδιοτελής, εργατικός, φιλόσοφος, μελίρειτος, φιλοπρόοδος, λευκαδολάτρης, ρομαντικός, εγκρατής, διεθνιστής, πολυγραφάτος, άριστος οικογενειάρχης, χαρισματικός Νομικός.

Για τον προσφάτως αποδημήσαντα Νομικό, Νίκο Κατηφόρη,θα γραφτούν πολλά. Του τα οφείλει η κοινωνία κι όλοι εμείς άλλωστε, π' ακ'λουθάμε ιδρωμέτωποι.

Αυτός, ο τόσο γενναϊόδωρος στην προσφορά Άνθρωπος, διάλεξε από νωρίς, δύσκολες στράτες, μέσα απ' τις οποίες υπηρέτησε το δίκιο, την πρόοδο και την αξιοπρέπεια, υμνώντας τη δημοκρατία, τη λεβεντιά του ανθρώπου και την αντίσταση σε λιγόψυχες στάσεις ζωής.

Θέλησε να ζήσει όμως, απλά και ευσυνείδητα να μην εγγραφεί ανάμεσα στους κορυφαίους στους οποίους και άνηκε κατά κοινή ομολογία. Δεν επιδίωξε να εγγραφεί, όπως όλοι οι μεγάλοι της ζωής έπρατταν, στο λίκτρο των κορυφαιών.

Όμως, εμείς, αναγνωρίζοντας την αξία της θωριάς του, δικαίως τον κατατάσσουμε στον ανθόκηπο των επιφανέστερων.

Η μνημειώδη αισθητική αλλά και η αισθαντικότητα του, θα μείνει αξέχαστη σε όσους από εμάς τον γνωρίσαμε και σ' όσους είχαμε την τύχη να περάσουμε απ'το περίοπτο και δυνατό μαγνητικό του πεδίο.

Η συγκροτημένη του σκέψη, υπήρξε υποδειγματική.

Η μεγάλη του καρδιά, και η θυσιαστική προσφορά προς τους συνανθρώπους του, έχει μάρτυρες τα δάκρυα που σκόρπισαν πλήθος συνανθρώπων μας, στα σκαλοπάτια πολλών (ανά την Ελλάδα) δικαστηρίων και σε δικαστικές αίθουσες, όπου όταν, μετά τη δικαίωση τους απ'την απίστευτη δικανική του δεινότητα, αρνούνταν να λάβει χρήματα από ανθρώπους που δεν είχαν στον ήλιο μοίρα και σ' όσους είχαν την ανημπόρια προσκεφάλι τους.

Ο αξιοπρεπής και διορατικός αυτός Άνθρωπος, είδε και έζησε πολλά και προ είδε το τέλος του, το οποίο, καλωσόρισε χωρίς φόβο, παρά το βάρος των χρόνων που είχαν στεφανώσει το μέτωπό του, θέλοντας έτσι να πάρει τ' αγύριστο μονοπάτι σαν έτοιμος από καιρό, ήσυχα κι αγόγγυστα.

Ίσαμε τα στερνά του, αναζητούσε με σεβασμό τ' αγαπημένα του παιδιά κάθε στιγμή της μέρας του κι ανακαλούσε με περίσσιο αναστεναγμό, αγαπημένα πρόσωπα που διάβηκαν απ'τους πολύβουους δρόμους που σημάδεψαν τη ζωή του, όπως η τρισεύγεννη και ξεχωριστής αξίας και μνείας γυναίκα του Δέσποινα Θεμελή.

Ποτέ του δεν ξέχασε, κανέναν φίλο και συνοδουπόρο του, απ'της νιότης του τα δύσκολα χρόνια έως και της στερνής αντηλιάς του το μούχρωμα.

Η αγάπη του για την γενέθλια γη του τη Λευκάδα,

ήταν πάντα παρούσα στα φυλλοκάρδια του.

Ο αρχοντάνθρωπος αυτός, πατούσε γερά στη γη, με στήριγμα τις γερές γνώσεις του, τις ιερές κι αδιαπραγμάτευτες πεποιθήσεις του και την αγάπη του για κάθε συνάνθρωπό του.

Ο σεβασμός και η διαχρονικά κόσμια αύρα του, άφηνε απλόχερα περίοπτο και προσδιοριστικό αποτύπωμα στο διάβα του κάθε στιγμή της μέρας του, απ' όπου κι αν πέρασε.

Ο Νίκος Κατηφόρης, δεν συνθηκολόγησε ποτέ στο εφήμερο και μικροπολιτικό θέατρο της ζωής, σε λογής συμφέροντα, γιατί διακατέχονταν απ'το μέγιστο της αξιακής κλίμακας ήθους, συνέπειας, ευπρέπειας και μεγαλοσύνης.

Ποτέ του δεν λοιδόρησε το λίγο, μα εναντιώθηκε με σθένος, επιχειρήματα και παρρησία, σε κάθε μικρόψυχο καταφερτζή που θέλησε να σταθεί απέναντί του.

Ποτέ του δεν χλεύασε την μετριότητα, αλλά, στάθηκε απέναντι σε ηχηρούς βερμπαλισμούς κι ευχολόγια.

Υπηρέτησε με σθένος την δικαιοσύνη και βρέθηκε σε πορείες αντίστασης, όταν αυτή καταπαντούνταν σε σκοτεινά δωμάτια και διαδρόμους στρατιωτικών γυμνασμάτων με γνωστά και χαρακτηριστικά επιφωνήματα.

Υπηρέτησε σθεναρά, κάθε δημοκρατικό δικαίωμα κι αρνήθηκε ν' ανταλλάξει βέβαιους θώκους, που θα υπέθαλπαν τα πιστεύω και την αξιοπρέπειά του.

Έτσι, στάθηκε βράχος και σύγχρονος ΦΩΤΕΙΝΟΣ, παρά τις πλείστες “γλυκόλαλες” σειρήνες του εκάστοτε κοινωνικοπολιτικού συστήματος, προτιμώντας να πεινάσει, όταν άλλοι έμπαιναν απ'τις πίσω πόρτες...

Στήριξε με αγάπη και πάθος, απ'το λειψό του χρόνου του, κάθε πολιτιστική κίνηση της ιδιαίτερας πατρίδας του και σε πολλές περιπτώσεις διαδραμάτισε πρωταγωνιστικό ρόλο. Υπήρξε, η αρχή δημιουργίας πολλών πνευματικών φορέων στο πανελλήνιο.

Ενεργός επί πολλά έτη στην Εταιρεία Λευκαδικών Μελετών και το Σύλλογο Λευκαδίων Αττικής “Η Αγία Μαύρα”, λαμβάνοντας μέρος σε κάθε εκδήλωση στην Αθήνα αλλά και στην πολυαγαπημένη του γενέτειρα.

Ο μάργμα Νίκος για πολλούς από εμάς, έφυγε από κοντά μας κι έγινε η στράτα μας φτωχότερη.

Έφυγε από κοντά μας κι ο ίσκιος του, μας ακ'λουθάει μαζί κι οι ακριβοδίκαιες συμβουλές του.

Έφυγε από τη ζωή κι έγινε η ζωή μας επαίτης της απλότητας, της εντιμότητας και της παλληκαριάς που τον διακατείχε, σε μια εποχή δύσκολη με πολλές ανηφορίες και ξεροβόρια που Άνθρωποι σαν τον Νίκο Κατηφόρη εξέλειπαν.

Κώστας Γ. Σταματέλος

Στον αγαπημένο ευπατρίδη κ. Νίκο Κατηφόρη που σε όλη την ζωή του πρόσφερε τα μέγιστα με αγνή πηγαία αγάπη στην Λευκάδα, στην Ελλάδα και στην ανθρωπότητα ολόκληρη, αξίζει αποχαιρετισμός με τον λόγο των μέγιστων ποιητών μας που υπεραγαπούσε, τον λόγο του Αριστοτέλη Βαλαωρίτη και του Άγγελου Σικελιανού:

Ό Καλογιάννος

Μη με ρωτᾷς ποῦθ' ἔρχομαι, μη με ρωτᾷς ποῦ τρέχω·
πατρίδα ἐγὼ δὲν ἔχω

παρὰ τοῦ βάτου τ' ἄγριο, τ' ἀγκαθερὸ κλαρί·
μὲ δέρνει τ' ἀνεμόβροχο, εἶμαι φτωχὸ πουλί.

Ὁ λόγκος τὸ παλάτι μου, καὶ βιό μου εἶν' ἡ χαρά·
πετῶ, κορνιάζω ξέγνοιαστος ὅσο ἔχω τὰ φτερά.

Λίγη δροσοῦλα τ' οὐρανοῦ τ' ἀκούραστο λαρύγγι
μοῦ τὸ ξεφρύγει, ὅταν διψῶ, καὶ ζῶ μ' ἕνα μυρμήγκι.

Ξυπνῶ τὸ γλυκοχάραμα· τοῦ ἡλίου τὴν ἀχτίδα
φορῶ μαλαμοκέντητη βασιλικὴ χλαμύδα

κι ἀρχίζω τὸ τραγούδι μου. Στὰ σύγγνεφ' ἀνεμίζει
περήφανος σταυραῖτός, τὸν κόσμον φοβερίζει,

κ' ἐγὼ τὸν βλέπω καὶ γελῶ... Δὲν τοῦ φθονῶ τὴν τύχη,
οὔτε μὲ σκιάζει τ' ἄσπλαγχνο, τὸ φοβερό του νύχι,

γιατὶ δὲν καταδέχεται μ' ἐμένα νὰ χορτάσει
θεριὸ ποῦ πρὸς τὴ δόξα του βρίσκει στενὴ τὴν πλάση.

Τὸ κρᾶζουν αὐτοκράτορα... τοῦ φόρεσαν κορόνα,
μᾶς τὸ πλάσαν δικέφαλο... τοῦ γράφουν τὴν εἰκόνα...

Στὴ μιὰ τὴ φοῦχτα νὰ κρατεῖ χρυσὴ τοῦ δίνουν σφαῖρα,
στὴν ἄλλῃ του γυμνὸ σπαθί... κ' ἐπὶρε ὁ νοῦς του ἄγερα!

Τὸ πρῶτο τοῦ φθινόπωρου ποῦ φαίνεται λουλούδι
εἶν' ἡ ξανθὴ μου κυκλαμιά. Ἐγὼ μὲ τὸ τραγούδι

τὴν ἀνακράζω ἀπὸ ψηλά, κ' ἐκείνη στὴ φωνή μου
γοργὰ προβαίνει ὀλόχαρη. Πιστὸν προξενιτὴ μου

τὸ πρωτοβρόχι δέχεται στὸ φτωχικὸ κρεβάτι
καὶ δείχνεται στὸ φίλο της ἐντροπαλὴ, δροσάτη...

Δὲν σὲ ζηλεύω σταυραῖτέ! Τοῦ πριναριοῦ μου ἡ μάζα
ἀξίζει τὴν κορόνα σου καὶ τὰ χρυσὰ τσαπράζα.

Δὲν ἀνεβαίνω σὰν ἐσὲ καὶ σὰν ἐσὲ δὲν πέφτω
στὴν ἀρπαγή, στὸ σκοτωμὸ, κι ἄλλο ποτὲ δὲν κλέφτω

παρὰ μὲ τὸ τραγούδι μου καμιά καρδιά καμένη.
Ἐσὲ σὲ βάφουν αἵματα, ἐμὲ ἡ δροσιὰ μὲ πλένει.

Ζῶ μὲ τὰ φύλλα τὰ χλωρά, μὲ τ' ἄνθη θὰ πεθάνω,
κι ἀφήνω χωρὶς κλάματα τὸν κόσμον αὐτὸν τὸν πλάνο.

Μιὰ μόνῃ ἀγιάτρευτῃ πληγῇ ἔχω βαθιὰ κρυμμένη
στὴν ἄκακὴ μου τὴν καρδιά, καὶ κάποτε πικραίνει,

διαβάτη, αὐτὴ μου τὴ χαρά...
εἶχ' ἀγαπήσει μία φορὰ

στὸ πρῶτο τὸ ταξίδι μου μιὰ καλογιαννοπούλα,
γκόλφι τοῦ λόγκου ἀτίμητο, καὶ σὰν ἐμὲ φτωχοῦλα.

Σ' ἕνα κλαρί παράμερο, μακρὰ ἀπὸ κάθε μάτι,
ἐγὼ κ' ἐκείνη ἐστήσαμε τὸ νυφικὸ κρεβάτι,

καὶ μὲ τραγούδια ἀδιάκοπα καὶ μὲ τὸν ἔρωτά μας
κρυφὰ κρυφὰ ἀναθρέψαμε, διαβάτη, τὰ παιδιά μας.

Μιὰ νύχτα ποῦ τὴν ἔσφιγγα γλυκὰ μὲ τὰ φτερά μου
κ' ἐνιωθα μοῦ λαχτάριζε στὴ φλογερὴ ἀγκαλιά μου,

ἀκούω ποῦ τρέμει τὸ κλαρί καὶ βλέπω ἕναν ἀστρίτη
ποῦ κοίταζε νὰ καταπιεῖ τὸ φτωχικὸ μας σπίτι.

Τὰ μάτια ποῦ μοῦ κάρφωσε στὴν ὄψη τὸ θερίο,
ἡ γλῶσσα του ἡ διχαλωτὴ, τὸ χνότο του τὸ κρῦο,

διαβάτη, μ' ἐμαρμάρωσαν... ἐσβήστηκα... δὲν εἶδα
τὴ φοβερὴ μας τὴ σφαγὴ... Στὴν πρώτη τὴν ἀχτίδα

τοῦ ἡλίου, ποῦ μ' ἐπύρωσε, ξυπνῶ στὴ γῇ ριμμένο...
Μοῦ λείπαν ὅλα τὰ παιδιά... βαρὺ, κουλουριασμένο

τὸ σερπετὸ ἐκοιμότουνε μὲς στὴ φωλιά χορτάτο
κ' ἡ μάνα ἐτοιμοθάνατη, ποῦ σπάραζε στὸ βάτο,

εἶχε τὴ σάρκα ὀλάνοιχτη... Ὅρμῳ, τὴν ἀγκαλιάζω·
τοῦ κάκου σκούζω, δέρνομαι· τοῦ κάκου τήνε κρᾶζω...

Κ' ἐκεῖ ποῦ τῆς ἐμάλαζα τὰ ξεσχισμένα στήθη,
διαβάτη μου, τὸ αἷμα τῆς στὴν τραχηλιά μου ἐχύθη.

Κι ἀπὸ τὰ τότε μῶμεινε μὲς στὴν καρδιά ἡ πικράδα
καὶ στὸ λαϊμὸ παντοτινὰ γραμμένη ἡ κοκκινάδα...

Ἀλλά... δὲ θέλω κλάματα· μακρὰ ἀπὸ μένα ὁ πόνος.
Βασιλικὸ παλάτι μου εἶναι τ' ἀράμνου ὁ κλῶνος

καὶ βιό μου εἶν' ἡ χαρά.
Θέλω νὰ ζήσω ξέγνοιαστος ὅσο ἔχω τὰ φτερά.

Αριστοτέλης Βαλαωρίτης

Γιατί βαθιά μου δόξασα

Γιατί βαθιά μου δόξασα και πίστεψα τη γη
και στη φυγή δεν άπλωσα τα μυστικά φτερά μου,

μα ολάκερον ερίζωσα το νου μου στη σιγή,
να που και πάλι αναπηδά στη δίψα μου η πηγή,

πηγή ζωής, χορευτική πηγή, πηγή χαρά μου...
Γιατί ποτέ δε λόγιασα το πότε και το πώς,

μα εβύθισα τη σκέψη μου μέσα στην πάσαν ώρα,

ένας μεγάλος Λευκαδίτης...

σα μέσα της να κρύβονταν ο αμέτρητος σκοπός, να τώρα που, ή καλοκαιριά τριγύρα μου είτε μπόρα, λάμπ' η στιγμή ολοστρόγγυλη στο νου μου σαν οπώρα, βρέχει απ' τα βάθη τ' ουρανού και μέσα μου ο καρπός!... Γιατί δεν είπα: «Εδώ η ζωή αρχίζει, εδώ τελειώνει!...» μα «Αν είν' η μέρα βροχερή, σέρνει πιο πλούσιο φως... μα κι ο σεισμός βαθύτερη τη χτίση θεμελιώνει,

τι ο ζωντανός παλμός της γης που πλάθει είναι κρυφός...» να που, ό,τι στάθη εφήμερο, σα σύγνεφο αναλιώνει, να που κι ο μέγας Θάνατος μου γίνηκε αδερφός!...
Α. Σικελιανός, *Λυρικός βίος*

Ο Άγγελος Σικελιανός έλεγε: “Η μεγάλη ποίηση είναι πράξις"! Κι αυτό έκανε πράξη σε ολόκληρη την ζωή του

ο κ. Νίκος Κατηφόρης με αγάπη για τον άνθρωπο, την πατρίδα του, τον πολιτισμό και την ποίηση σε όλες της τις διαστάσεις με το βλέμμα και την καρδιά στις επόμενες γενιές με γνώση βιωμένη, αγνότητα, ταπεινοφροσύνη, γενναιοδωρία, φιλότητα και ανιδιοτελή προσφορά στην ανθρωπότητα.

Γιάννης Φαλκώνης.

Αυτό μαρτυρούν και τα κείμενα αυτών που τον αποχαιρέτισαν εκφράζοντας τις σκέψεις και την συγκίνηση όλων των ανθρώπων που τον γνώρισαν και θα τον θυμούνται για πάντα με ευγνωμοσύνη:

Έφυγε ένας Ευπατρίδης. Ένας Λευκαδίτης μεγάλος...

Δημήτρης Χ Παξινός

Έφυγε ένας Ευπατρίδης. Ένας Λευκαδίτης μεγάλος. Ο ΝΙΚΟΣ Κ ΚΑΤΗΦΟΡΗΣ. Δεν ήταν ο Λόγιος. Ο Συγγραφέας. Ο καταξιωμένος Δικηγόρος. Ο άνθρωπος που στήριξε την Εταιρεία Λευκαδικών τελετών μέχρι τις τελευταίες του στιγμές. Αλλά ποιος ήταν αυτός ο μοναδικός Νίκος Κ Κατηφόρης. Ήταν μια εξέχουσα φυσιογνωμία. Δικηγορική. Σπάνια. Σπανίζουν άλλωστε, ιδίως στις μέρες μας, σε κάθε λειτουργήμα, αυτού του είδους οι άνθρωποι. Ευτύχησα να τον γνωρίσω. Ήταν οικογενειακός μας φίλος. Η φήμη του έτρεχε πολύ γρηγορότερα. Άκουγα για τον Νίκο και την σύζυγό του Δέσποινα που έφυγε πολύ νωρίς. Και έμεινε μόνος με τα δύο του παιδιά. Τον Κώστα και τη Ναταλία. Τα μεγάλωσε μόνος. Όλοι μιλούσαν με πολύ σεβασμό κι εκτίμηση.

Τον συνάντησα αργότερα στα δικαστήρια. Μου ενέπνεε πάντα τον σεβασμό. Πάντα του μιλούσα στο πληθυντικό. Κι αυτός αυτοαποκαλούνταν “ χαϊδευτικά. Μπάρμπα Νίκος”. Στην διάρκεια των τριών θητειών, που διετέλεσα Πρόεδρος του οικείου Συλλόγου, δεν συνάντησα πολλούς δικηγόρους με τόση αφοσίωση και προσήλωση στο επάγγελμα. Τόση ανιδιοτέλεια, τόσο ήθος, τόση ανθρωπιά. Τόση ευγένεια. Έμφυτη. Και μια σεμνότητα πρωτόγνωρη. Τον συναντούσε στην εκκλησία της γειτονιάς μου, στον Άγιο Νικόλαο, που ταπεινός προσκυνητής, αθόρυβος, μου θύμιζε Παπαδιαμάντη, δεν ξέρω γιατί. Λιτός, ασκητικός και πάντα πρόσχαρος κι ευγενικός. Χαμογελαστός και τόσο διακριτικός. Ήταν ΑΝΘΡΩΠΟΣ με όλη την σημασία. Μου εξέφρασε κάποια στιγμή την θλίψη του, λόγω του εμφυλίου, που στέρησε τόσες χιλιάδες νέους απ’ την Ελλάδα. Τον ανθό της Ελλάδας. Πόσο δίκιο είχε και τι κατάρα βάρανε αυτόν τον τόπο. Αφιέρωσα άρθρα μου σ αυτόν τον αδελφοκτόνο πόλεμο. Στη συμφιλίωση. Ήταν πάντα με τη σωστή πλευρά. Την δική του, την ανθρωπινή. Που όλα τα μετρά με κέντρο τον άνθρωπο. Ως πρωτίστης αξίας και μοναδικής. Πόσο, σήμερα, διαψεύδονται όλες αυτές οι αξίες της ζωής με τις οποίες πορευθήκαμε. Πόσο έχουν οπισθοχωρήσει, για να έλθουν ξανά κάποτε.. Πότε άραγε;

Έρχονται και παρέρχονται τα χρόνια. Όπως κι οι άνθρωποι. Λίγα η πολλά πράγματα έχουν αλλάξει. Εξαρτάται από την ποιοτική οπτική που το βλέπει κανείς Είναι θέμα ανθρώπου. Που συνεχώς ενδοσκοπεί. Που ξέρει να σιωπάίνει.” Πη παρεβην. Τι δ έρεξα. Τι μοι δέον ουκ ετελέσθη” Κι αυτός ο Πυθαγόρειος τρόπος ζωής δεν κάνει επίσης διακρίσεις. Το ενδύεται ο καθείς. Ισχυρός η μη. Πολιτικός η μη. Γνωρίζω όμως πολύ καλά, ότι ο Νίκος Κ Κατηφόρης, ενσάρκωνε το μεγαλείο του ανθρώπου αυτού, που πολλοί θα θελαν να μοιάσουν στη σοφία και τ άλλα ιδανικά που μοναδικά κατείχε και τα μετέδιδε στους γύρω του, μ αυτήν την απίστευτη ηρεμία και γλυκύτητα. “Ως χαρίεν άνθρωπος, όταν άνθρωπος ή” Σεβαστέ μας δάσκαλε καλό ταξίδι.

Λίγα λόγια συνοδευτικά σαν «άνθη ευλαβείας» στο μακρινό ταξίδι του Μπάρμπα Νίκου Κατηφόρη

Εκφράζουν την αγάπη μου, την εκτίμησή μου, τον σεβασμό μου, ολόκληρη την ψυχή μου για τον Μπάρμπα Νίκο. Ας θεωρηθούν οι λίγες αυτές λέξεις, σαν κατάθεση ψυχής, εράνιον ευγνωμοσύνης και αγάπης, πολλής αγάπης για τον Μπάρμπα Νίκο. Ο Μπάρμπα Νίκος ήταν κομμάτι αναπόσπαστο στον οργανισμό της Λευκάδας αφού την υπηρέτησε σε όλες τις διαδρομές της σαν επιστήμονας, επιφανής Νομικός, αγωνιστής στα δύσκολα χρόνια της Εθνικής Αντίστασης, κοινωνικός εργάτης,

πάντοτε δίπλα στα προβλήματα και τους κατατρεγμούς των απλών ανθρώπων ταπεινά, αθόρυβα, χωρίς ποτέ να διεκδικεί ίχνος ανταμοιβής για όσα έκανε, γιατί ο Μπάρμπα Νίκος ήταν η συναίσθηση του καθήκοντος

και του χρέους απέναντι σε όσους είχαν ανάγκη και έβιωσε τη βιολογική ύπαρξη στρατευμένη

σ’ αυτό το καθήκον. Πρωτοπόρος στα πολιτιστικά πράγματα της Λευκάδας, πάντοτε με φρέσκες ιδέες, βαθιά ριζωμένες στις Λευκαδίτικες παραδόσεις που χαρακτήριζαν τη Λευκάδα. Ο Μπάρμπα Νίκος ήταν ο Άνθρωπος, ο ολοκληρωμένος Άνθρωπος, που όλες του οι πράξεις σκοπό είχαν το καλό των συνανθρώπων του. Θα αναφερθώ πολύ σύντομα σε ένα γεγονός που αφορά στον Άγιο Σπυρίδωνα και υπήρξε καθοριστικό για την τύχη του ιστορικού αυτού μνημείου της Λευκάδας. Μου έδωσε το κείμενο της πρωτότυπης κατάθεσης, αγωγής για το ιδιοκτησιακό καθεστώς του Αγίου Σπυρίδωνα το έτος 1940 και την απόφαση του Πρωτοδικείου Λευκάδας που εξεδόθει το 1941 για την ιδιοκτησία της εκκλησίας. Δικηγόρος ο Μακαρίτης Κώστας Κατηφόρης πατέρας του Μπάρμπα Νίκου και ο Μακαρίτης Γιάννης Φλογαΐτης πατέρας του γνωστού καθηγητή Σπύρου Φλογαΐτη, καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Με την απόφαση άνοιξε ο δρόμος για τον Άγιο Σπυρίδωνα που δικαιώνεται έπειτα από 18 χρόνια αγώνων και προσπαθειών από το σωματείο «Φίλοι του Ιερού Ναού Αγίου Σπυρίδωνος Λευκάδας» και ελπίζουμε να κάνουμε τα θυρανοίξια της εκκλησίας τον Δεκέμβρη την ημέρα της Γιορτής της εκκλησίας. Ένα ακόμη στοιχείο για την προσφορά του στην κοινωνία της Λευκάδας και ένας ακόμη λόγος για να τον ευχαριστήσω μέσα από την καρδιά μου. Εκφράζω τα θερμά μου συλλυπητήρια στα παιδιά του Κώστα και Ναταλία και σε όλους τους συγγενείς του.

Τα παραπάνω γράφτηκαν χειρί τε και ψυχή Βασιλείου Φέτση πρώην Δημάρχου Λευκαδίων

Αναχώρησε για το στερνό ταξίδι ένας από τους τελευταίους ευπατρίδες της δικηγορίας, ο Νίκος Κων. Κατηφόρης (1925 – 2025)

Στις 27 Ιουλίου 2025 αναχώρησε για το στερνό ταξίδι ένας από τους τελευταίους ευπατρίδες της δικηγορίας, ο Νίκος Κατηφόρης, γόνος δικηγορικής οικογένειας, με συνέχεια.

Είχα την καλή τύχη να τον γνωρίσω στα πρώτα βήματα της δικηγορίας μου και από την πρώτη κιόλας επαφή μας με εντυπωσίασε το ήθος του, η προσήνειά του, οι γνώσεις του και η καλοπροαίρετη διάθεση με την οποία αντιμετώπιζε τα πράγματα. Άσκησε τη δικηγορία περισσότερο λειτουργηματικά και λιγότερο επαγγελματικά και αυτή είναι η παρακαταθήκη που αφήνει σε μία εποχή διολίσθησης.

Συνεργαστήκαμε επανειλημμένα και διατηρώ τις καλύτερες αναμνήσεις από την αρχοντιά του και την αξιοπρέπειά του. Η συναναστροφή μαζί του ήταν απολαυστική και απέπνεε την αύρα του Ιονίου. Στις συζητήσεις μας ο λόγος του ήταν πάντα μεστός, μελίχιος και συγκροτημένος και όταν η φορά της συζήτησης οδηγούσε σε κατάκριση, είχε να πει ένα καλό συγχωρητικό λόγο, απαύγασμα γνήσιας χριστιανικής βίωσης. Δεν ήταν τυπολάτρης χριστιανός, ούτε επιφανειακός δημοκράτης και δεν αρέσκετο στις στείρες και τις κενόδοξες διδαχές. Η Λευκάδα γέννησε πολλούς σπουδαίους ανθρώπους και ένας από αυτούς είναι και ο κύριος Νίκος, όπως τον προσφωνούσα, γνήσιος εκπρόσωπος μίας γενιάς και ενός ήθους που τείνει να εκλείψει. Όπως λέει και ο ποιητής, «γεννηθήκαμε για τη στερνή πνοή» και τώρα ο κύριος Νίκος είναι μαζί με την αγαπημένη και αείμνηστη σύζυγό του Δέσποινα, που παρά τον βραχύ βίο της, κατέλειπε σημαντικό ιστορικό έργο, το οποίο ξεχωρίζει για την πρωτοτυπία του και την αξιοπιστία του, σε μία εποχή κατά την οποία η ιστοριογραφία κηδεμονεύεται από την μισθοφορία. Στον αγαπητό συνάδελφο και φίλο Κώστα Κατηφόρη και στη Ναταλία εκφράζω τα βαθιά μου συλλυπητήρια για την απώλεια του προσφιούς πατέρα τους, για τον οποίο θα πρέπει να νοιώθουν υπερήφανοι για ό,τι έκανε στη ζωή του και έκανε πολλά και για όσα δεν έκανε, διότι αυτό του υπαγόρευε το ήθος του.

Χρήστος Αθαν. Μούλιας
Δικηγόρος – Συγγραφέας - Πάτρα

Ο “μπάρμπα” μου, Νίκος Κατηφόρης

Ο Νίκος Κατηφόρης ήταν φίλος με τον πατέρα μου, και συνάδελφος στο επάγγελμα του δικηγόρου, και είχαν μαζί γραφείο στην Αθήνα. Έτσι τον εγνώρισα εγώ όταν πρωτοβγήκα στο ίδιο επάγγελμα, και με εδέχτηκαν σαν τρίτον στο γραφείο. Νέος εγώ, μεγάλοι αυτοί, είμαστε προπαντός μια αγαπημένη τριάδα. Από την αρχή εγώ τον έλεγα Πκύριο Νίκο Π αλλά αμέσως μου εξήγησε πως η μόνη προσφώνηση που δέχεται είναι σκέτο “μπάρμπα”. Εκείνη την εποχή που διαμορφωνόταν ακόμα η προσωπικότητά μου ήταν μεγάλη τύχη, ό,τι έπαιρνα από αυτούς, τους δύο φάρους ανθρωπιάς και εντιμότητας, από τους οποίους δεν έλειπε το χιούμορ και η σκωπτική διάθεση. Κάθε μέρα η ζωή στο γραφείο χαρακτηριζόταν από ηρεμία, γαλήνη, καλή διάθεση και συναδελφικότητα υπό την έννοια ότι οι δύο γίγαντες εβροθηούσαν και δασκόλευαν εμένα τον νεοφώτιστο. Ο “μπάρμπα” Νίκος ποτέ δεν μου είπε ένα κακό λόγο, ποτέ δεν μου μίλησε αυστηρά. Εκτιμούσε παραδειγματικά τη γυναίκα του, Δέσποινα, και τα παιδιά του, τον Κώστα και την Ναταλία, όπως βέβαια και το αξίζουν. Ακολουθούσε με συνέπεια και συνείδηση τον δρόμο του καλού Χριστιανού και πίστευε πως υπάρχει άλλη ζωή μετά θάνατον, την οποία προσδοκούσε να απολαύσει. Δεν λέω «ελαφρύ το χώμα ...κλπ», αφού τέτοιο χώμα δεν υπάρχει, αλλά λέω «Καλή αντάμωση «μπάρμπα» Νίκο στην άλλη καλύτερη ζωή», για την οποία εύχομαι ο θεός να μας αξιώσει. Θα κλείσω με μια μικρή σκηνή.

Στο γραφείο έρχονταν συχνά-πυκνά σαν επισκέπτες διάφοροι Λευκαδίτες, είτε ταξιδιώτες περαστικοί είτε κάτοικοι της Αθήνας. Από τους τακτικούς ήταν ο μπάρμπα Ζώης και ο κυρ Αντωνάκης, οι οποίοι συνέπεσαν εκείνο το πρωί.

-κυρ Αντωνάκης: τα μάθατε; Στη χώρα κάνουν διαδήλωση εκείνοι οι βρωμεροί χαραιοφάνηδες με τις μαλιούρες. Εκεί φτάσαμε. Ακούς διαδήλωση!

-μπάρμπα Ζώης: μην τους ακούς Αντρέα μου παιδί μου. Αυτός θέλει να αφήκομε τον κάθε κατεργάρη να μας κάθεται στον σβέρκο και να μας κλέφτει και να λέμε και ευχαριστώ.

-κυρ Αντωνάκης: Λένε πως κλείσανε το παζάρι και θα

Λ΄ ΣΥΜΠΟΣΙΟ

Το Λ΄ Συμπόσιο της Ε.ΛΕ. ΜΕ. έχει περάσει στην ιστορία, αφήνοντας θετικό απόηχο στα καλλιτεχνικά δρώμενα και στην πολιτιστική ιστορία της Λευκάδας. Παρασκευή 1 & Σάββατο 2 Αυγούστου. Η Λευκάδα κατακλύζεται από ανθρώπους της τέχνης. Στο κηποθέατρο «Άγγελος Σικελιανός» διεξάγεται το Συμπόσιο της Εταιρείας με θέμα:

ΛΕΥΚΑΔΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΘΟΝΗ ΣΤΗΝ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ
Αποτυπώσεις της Λευκάδας στις ταινίες μυθοπλασίας.
Επιμέλεια: Στέλιος Χαραλαμπόπουλος, Σκηνοθέτης

Η προσέλευση του κοινού ήταν εντυπωσιακή. Επίσημοι και κόσμος γέμισαν το κηποθέατρο. Ανάμεσα στους επίσημους ο βουλευτής Λευκάδας κ. Αθανάσιος Καββαδός, ο δήμαρχος Λευκάδας κ. Ξενοφών Βεργίνης, οι πρώην δήμαρχοι Λευκάδας κ.κ. Χαράλαμπος Καλός και Κωνσταντίνος Αραβανής, ο ειδικός σύμβουλος πολιτισμού του Δήμου Λευκάδας κ. Αναστάσιος Γαζής, ο πρώην δήμαρχος Ηλιούπολης κ. Θεόδωρος Γεωργάκης, ο πρώην αντιδήμαρχος Λευκάδας κ. Κωνσταντίνος Σέρβος, ο πρόεδρος του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής

«Η Αγία Μαύρα» κ. Θωμάς Χόρτης, ο πρόεδρος Επτανησιακής Συνομοσπονδίας κ. Χαράλαμπος Κοντογιώργης, ο εκπρόσωπος της Ομοσπονδίας Λευκαδίκων Συλλόγων κ. Θωμάς Λάζαρης, η γεν. Γραμματέας του Σωματίου φίλων της Φανερωμένης κ. Χαρά Τυπάλδου, η επίτιμη πρόεδρος των «Φίλων των ιδεών του Ερρίκου Ντυνάν» κ. Κολυβά Ευαγγελία και η ηθοποιός Ελένη Φίλιππα.

Η πορεία του Συμποσίου εξελίχτηκε ως ακολούθως:

Παρασκευή 1 Αυγούστου 2025. Έναρξης 20:30΄

Πρόεδρος: Δημήτρης Τσερές, Φιλόλογος-Συγγραφέας

Χαιρετισμοί: Αθανάσιος Καββαδός βουλευτής Λευκάδας. Ξενοφών Βεργίνης, Δήμαρχος Λευκάδας, Σπυρίδων Κονιδάρης αντιπρόεδρος του Δ.Σ. της Εταιρείας Λ.Μ., π. Ιωαννίκιος Ζαμπέλης, εκπρόσωπος της Δημόσιας Βιβλιοθήκης και Στέλιος Χαραλαμπόπουλος, Σκηνοθέτης.

Στη συνέχεια ακολούθησε:

Προβολή Α΄ κινηματογραφικού αποσπάσματος: «Αναπαραστάσεις του παρελθόντος»

Ομιλία του Γιάννη Σολδάτου, Ιστορικού κινηματογράφου-Συγγραφέα-Σκηνοθέτη με θέμα Κάποτε στη Δύση...

Ομιλία της Θεοδώρας Πετανίδου, Καθηγήτριας Πανεπιστημίου Αιγαίου, Το πάλαι, το νυν και το

αεί: το φυσικό τοπίο της Λευκάδας ως σκηνικό κινηματογραφημένης δημιουργίας

Τοποθέτηση του Γιάννη Φαλκώνη, Σκηνοθέτη-Ποιητή με θέμα: Στα χνάρια του «Θιάσου».

Σάββατο 2 Αυγούστου 2025. Ώρα έναρξης 20:30΄

συνέχεια από τη σελ.1

φοιτητικό πλήθοςμό που ιδιαίτερα το χειμώνα έδιναν ζωή στο νησί μας. Η επαναφορά του καταργηθέντος από τη τωρινή κυβέρνηση τμήματος τού Ιονίου Πανεπιστημίου, θα ξαναδώσει ζωντάνια και ευκαιρίες μέσα από τη δυναμική των νέων ανθρώπων και την αλληλεπίδραση τους με το λευκαδίτικο πολιτισμό.

Η αρχιτεκτονική και η συντήρηση σημαντικών τοποσημών του νησιού είναι ο πολιτιστικός μας θησαυρός. Ας δώσουμε τα εύσημα στο «διάζωμα» που αναδεικνύει το θαμμένο για αιώνες θέατρο της πόλης στο κούλμο, που αρχικά ανέσκαψε πριν από 120 χρόνια ο αείμνηστος Δαίρπφλεδ. Ίσως πρέπει να προσεχθούν καλύτερα οι ανακαλύψεις του και να ξεκινήσουν μετά από τόσο καιρό νέες ανασκαφές. Από τότε έχουν ανακαλυφθεί, από τύχη και όχι από κάποια συστηματική ανασκαφή, Μυκηναϊκός τάφος στον Άγιο Νικήτα, αρχαιολογικά ευρήματα απροσδιορίστου αξίας στο Αθάνι στον Άγιο Κήρύκο κλπ. Οι βόλτοι της Εγκλουβής, το κάστρο και ο περιβάλλον χώρος του, τα αρχοντόσπιτα των παλιών Λευκαδιτών, το ιστορικό

Πολιτισμός και Λευκάδα

κέντρο της πόλης, οινοποιεία και ελαιοτριβεία της πρόσφατης ιστορίας μας πρέπει με κάθε τρόπο να προστατευτούν να συντηρηθούν και να αναδειχθούν. Αντίθετα παρατηρούμε ότι τα βυζαντινά μας μνημεία και ιδιαίτερα τα παλιά μοναστήρια αναστηλώνονται και ανοίγουν για τους επισκέπτες χάριν σε προσπάθειες της εκκλησίας μας. Είναι ένα παράδειγμα προς μίμηση για τη πολιτεία.

Τέλος ένα πέμπτο σημείο που πρέπει να αναδεικνύει το σύγχρονο λευκαδίτικο πολιτισμό μας είναι η προστασία των αδέσποτων ζώων, τα οποία μετά το φθινόπωρο και την αποχώρηση των χιλιάδων επισκεπτών μας ψάχνουν απεγνωσμένα για λίγη τροφή και τα περισσότερα λιμοκτονούν αν δεν βρεθούν μερικοί ευαίσθητοι συμπολίτες μας που δαπανούν από το μικρό τους εισόδημα για να τα προστατεύσουν.

Φυσικά δεν είναι αυτοί οι πέντε μόνο παράγοντες που θα σηματοδοτήσουν το πολιτιστικό μας μέλλον αλλά είναι απαραίτητοι για τη βιωσιμότητα μια ήπιας ανάπτυξης για να είναι φωτεινός όσο αξίζει στο τόπο μας ο 21^{ος} αιώνας.

ΝΙΚΟΣ ΚΑΤΗΦΟΡΗΣ

← αρχίζουνε να πετάνε σβουινιές και να τα σπάνε.

-μπάρμπα Ζώης: Σαν δεν ντρέπεσαι να λες τέτοια ψέματα.

-κυρ Αντωνάκης: τώρα άει να τσου μάεις (μάσεις), άει να τσου μάεις (μάσεις) μαθές.

Νίκος Κατηφόρης: Ε..! Για κάμτε ησυχία... εδώ είναι γραφείο! Να πάτε όξου να τσακωθείτε, αν έχετε όρεξη.

Ανδρέας Σπ. Κονδυλάτος

Αποχαιρετισμός καρδιάς «μ ένα παπά»

Γράφει
ο Παναγιώτης Σκληρός

Δεν μπορώ αρκετές μέρες τώρα να συμμαζέσω τη σκέψη μου ώστε να γράψω κάτι για ν αποχαιρετήσω ένα άνθρωπο που εισέπραττα την αγάπη του για πάνω από 30 χρόνια.

Όχι γι αυτή την ίδια την απώλεια. Έτσι κι αλλιώς όλοι θα φύγουμε και ποιος ξέρει πότε. Αλλά γιατί ενώ ο Νίκος Κατηφόρης κατηφόριζε προς τα 100 δεν σκεφτόμουν ότι δεν θα τον ξανακούσω ή δεν θα ξαναδιαβάσω τα γράμματά που ο ίδιος έγραφε και μου έστελνε τουλάχιστον 2-3 κάθε χρόνο. Στον αποστολέα έγραφε Νίκος Κατηφόρης και υπέγραφε "ο μπάρμπα Νίκος". Τα τελευταία χρόνια δε, υπέγραφε "ο γέρο-μπάρμπα Νίκος". Και στον παραλήπτη πάντα έγραφε ...εμπορον, τ.δήμαρχο.

Πέρυσι, σε εκδήλωση στον κήπο της βιβλιοθήκης. Πάντα το γράμμα του που ήταν ιδιόχειρο είτε ήταν επετειακό για ευχές είτε κατόπιν κάποιου τοπικού γεγονότος, περιείχε παραινέσεις για να μην αφήσω το ενδιαφέρον μου για τα πολιτιστικά της Λευκάδας που πάντα συμπλήρωνε και για τα πολιτικά. Σ αυτό δεν τον άκουσα. Στο τέλος δεν παρέλειπε να γράφει "τους χαιρετισμούς μου στην κ.Σκληρού". Τον αγαπούσα τον μπάρμπα Νίκο, τον σεβόμουν

απεριόριστα και μάλιστα τόλμησα το 2023 (97 χρονών ήδη) να του ζητήσω να προλογίσει το πρώτο μου βιβλίο. Αμέσως είπε το ναι, μιας και είχε ήδη διαβάσει κάποια κομμάτια και οι αναφορές μου στα παλιότερα χρόνια τον ευχαριστούσαν πολύ. Μάλιστα έγραψε ένα κείμενο αρκετά υμνητικό και μεγάλο και στην προσπάθειά μου να αφαιρέσω μερικές υπερβολικές -κατά την κρίση μου - εκφράσεις για εμένα, του το έστειλα πίσω να το ξαναδεί. Εκεί είχα διορθώσει και μια έκφρασή του που αφορούσε τη μάνα μου που σε μια φωτογραφία χόρευε και στο κείμενο είχε γράψει "το τσάμικο της κυρίας Σκληρού". Υπολόγισα ότι αφού η μάνα μου έχει πεθάνει να αντικαταστήσω το κυρία με το όνομά της (Βασιλική). Δεν το δέχτηκε με τίποτα κι όχι μόνο αυτό αλλά "αν δεν βάλεις χορεύει η Κυρία Σκληρού μη το βάλεις καθόλου. Βρες άλλον. Το Κ κεφαλαίο . Εγώ ξέρω τι γράφω χρυσέ μου, "μου είπε.. Πολύ μορφομένος, πολύ έμπειρος, πολύ προσηνης ,

πολύ έξυπνος κι άνθρωπος με πολύ πνεύμα. Χαιρόμουν να τον ακούω. Ακόμα κι όταν απ' το τηλέφωνο μιλήσαμε 5-6 μήνες πριν φύγει, τελειώνοντας μου ξανάπε για τα ..δαφνόφυλλα, τα καλαμπόκια, τους πανσέδες. Να μην ξεχνάμε "τα χωριά μας" όπως συνήθως έλεγε. Αγαπούσε τη Λευκάδα ολάκερη ο μπάρμπα Νίκος, τα χώματα και τα βουνά, τους ανθρώπους και τα ζωντανά της. Ήταν ένας άνθρωπος πολύ απλός , αθόρυβος, με γνώση και με σταθερές πολιτικές πεποιθήσεις που δεν επεδείκνυε αλλά τις ζούσε

ακόμα κι όταν μας αποχαιρέτησε. Λιτός, σαν την κηδεία που ο ίδιος διάλεξε να μας αποχαιρετήσει. "Μ ένα παπά" είπε. Έτσι κι έγινε. Απλά σαν την δική του απλή διαδρομή. Πόσο όμορφα ήταν σ

αυτή την απλή κηδεία. Και την είχε επιλέξει ο ίδιος όπως ακούσαμε. "Όπως έγραψε κι ο ποιητής της ναυτοσύνης ήταν "μια κηδεία σαν των πολλών ανθρώπων τις κηδείες". Στο καλό μπάρμπα Νίκο. Θ ακούω πάντα την δική σου παρότρυνση. Την απλή, την ανόθευτη, την ειλικρινή, την γνήσια.

ΠΡΟΤΥΠΟ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Α. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ - Μ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ

ΘΗΒΩΝ 210 * ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ * ΤΗΛ. 5719017, 5730784

ΤΜΗΜΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

- Ορθοδοντική
- Παιδοδοντία
- Προληπτική οδοντιατρική

ΤΜΗΜΑ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

- Περιοδοντολογία
- Ενδοδοντία
- Γναθοχειρουργική
- Εμφυτεύματα
- Γενική προσθετική

Η εφερίδα ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ το 1937 δημοσίευσε το ΑΛΜΠΟΥΜ που ο Σύλλογος των εν Αθήναις - Πειραιεί Λευκαδίων είχε εκδόσει με αφορμή την Πανελλήνιο Γεωργική Έκθεση Αθηνών, στην οποία η Λευκάδα συμμετείχε με τα αγροτικά της προϊόντα.

Δημοσιεύουμε τον χαιρετισμό του Προέδρου κ. Δημητρίου Σταμπόγλη, όπως περιέρχεται στο άλμπουμ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΛΕΥΚΑΔΙΟΥΣ

Ἀγαπητοὶ Συμπολίται,

Ἡ ἐφημερίς «Ἀκρόπολις», τῆς ὁποίας εἶναι γνωστοὶ οἱ δεσμοὶ μὲ τὴν ἰδιαιτέραν μᾶς πατρίδα, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ στοργικὸν ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον πάντοτε διὰ τὴν Λευκάδα ἐπέδειξεν, δεόντως ἐξετίμησε τὴν εὐγενῆ προσπάθειάν τῆς κατὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν Πανελλήνιον Γεωργ. Ἐκθεσὶν Ἀθηνῶν καθ' ἣν ἡ προσφιλέας μᾶς γενέτειρα ἠθέλησε νὰ ἐπιδείξῃ τὰ προϊόντα τῆς.

Ἐνισχύουσα ὅμως τὴν προσπάθειαν ταύτην ἡ «Ἀκρόπολις» ἠθέλησε συνάμα νὰ καταστήσῃ γνωστὰς τὴν παρομιώδη φιλεργίαν τῶν ἀγροτῶν μᾶς καὶ τὰς φυσικὰς τῆς Νήσου καλλονάς, καὶ ἀνέλαβε τὴν ἰδίαις δαπάναις ἐκδοσὶν Παλλευκαδίου Λευκάματος. Ἀνταποκρινόμενοι εὐγνωμόνως εἰς τὴν εὐγενῆ καὶ πατριωτικὴν τῆς «Ἀκροπόλεως» χειρονομίαν, ἀφιερῶσαμεν τὰς ἀσθενεῖς μᾶς δυνάμεις διὰ τὴν ἐκπόνησιν τοῦ λευκάματος τούτου.

Ἐπειδὴ πιστεύομεν ἀπολύτως ὅτι βασικὸς καὶ κύριος σκοπὸς τῶν Συλλόγων εἶναι ἡ στενὴ ἐπαφὴ καὶ ἐπικοινωνία τῶν μελῶν των μετὰ τῆς γενετέρας των, καὶ ἡ σύσφιγξις τῶν ἀρρήκτων μετ' αὐτῆς δεσμῶν, ἵτις καὶ ἐπιτυχάνεται καὶ ἐνισχύεται διὰ τῆς ἐκάστοτε πρὸς αὐτὴν ἐπισκέψεων των. Ἀπεφασίσαμεν μίαν ἐκδρομὴν εἰς Λευκάδα.

Αἱ σημεριναὶ ὅμως περιστάσεις μᾶς γεννοῦν τὸν δισταγμὸν τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἐκδρομῆς ταύτης, καθόσον οἱ ὑψηλοὶ ναῦλοι δὲν ἐπιτρέπουσιν εἰς οἰκογενειάρχας καὶ βιοπα-

λαιστὰς συμπολίτας νὰ κάμωσι τὸ προσκύνημα τοῦτο τὸ ὁποῖον καθ' εἰς ἐξ αὐτῶν διακαῶς ἐπιθυμεῖ.

Πρὸς εὐχερесеῖράν ἐπίτευξιν τῆς ἐκδρομῆς ταύτης καὶ πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ὡς ἄνω συμπολιτῶν μᾶς, τῶν ὁποίων τὸν ἐνδύμνον πόθον διακαῶς ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἱκανοποιήσωμεν, ἀπεφασίσαμεν τὴν πώλησιν τοῦ λευκάματος τούτου.

Διειτιμήσαμεν ἕκαστον τεῦχος ἀντὶ δραχ. 15 καὶ τὸ συλλεχθσόμενον ἐκ τῆς πωλήσεως τούτου ποσὸν θὰ διαθεσώμεν διὰ τὴν ἐκπιῶσιν τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν ἐκδρομὴν ταύτην ναύλου, εἰς τρόπον ὥστε, ἡ μετάβασις εἰς Λευκάδα νὰ εἶναι προσιτὴ εἰς πάντας.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ διὰ τοὺς ἐν τῇ ξένῃ διαβιόντας Λευκαδίους οἵτινες ἀσφαλῶς λαχταροῦν νὰ ἀποκτήσουν ἕνα μικρὸν τῆς γενετέρας των ἐνθύμιον θὰ ἀποστείλωμεν αὐτοῖς τοῦτο ἀδιατίμητον μὲ τὴν δήλωσιν, ὅτι πᾶν ποσόν, τὸ ὁποῖον θὰ θελήσωσι ν' ἀποστείλωσι, θὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ πενιχοῦ ταμείου τοῦ Συλλόγου μᾶς, τὸ ὁποῖον εἰς ἣν κατάστασιν ἐδρῶσεται, ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀδυνατεῖ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἐπιβαλλομένας καὶ ἀπαραιτήτους εὐεργετικὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἔχει πρὸς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην συμπολίτας μᾶς.

Καὶ ἥδη ὁ Σύλλογος τῶν ἐν Ἀθήναις—Πειραιεὶ Λευκαδίων θεωρεῖ ὑποχρεῶσιν ἕνα κοινῇ βοῇ ἐκφράσῃ καὶ ἐκ τῶν σελίδων τοῦ παρόντος Λευκάματος τὰς ἐγγνώμονας καὶ δολοφύχους εὐχαριστίας του πρὸς τὴν τιμῶσαν τὸν Ἑλλ. Τύπον ἐφημερίδα «Ἀκρόπολις» ἥτις ἐνθουσιωδῶς ἐνισχύει καὶ ποικίλως ἐπικουρεῖ πᾶσαν ὑπὲρ τῆς Λευκάδος.

Λεβεντιά, ποὺ ζῇ στὴ Λευκάδα καὶ δὲν θὰ πεθάνῃ ποτέ.

Ὁ ἀθάνατος χωριάτης Λευκαδίτης

καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς προσπάθειαν τοῦ Συλλόγου.

Ὅμοιως ὑποχρεοῦνται τὸν θεωρεῖ ἵνα τὴν αὐτὴν ἐκφράσῃ εὐγνωμοσύνην καὶ εἰς τὰ κατωτέρω ἐπίλεκτα τῆς Λευκάδος τέκνα αὐτὰ διὰ τῶν προσφερθέντων χρημάτων μεγάλως συνέτειναν ἵνα τὸ ἴδρυθῃ καὶ λειτουργήσῃ, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐνιαυθια Γεωργικῆς Ἐκθέσεως, περίπτερον τῆς Λευκάδος, ἐμφανισθῇ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν τέλειον.

Τὰ προσφερθέντα παρ' ἑκάστου ποσὰ ἔχουν οὕτω :

- 1) Ὁ ἐνσαρκῶν τὴν Δελφικὴν ἰδέαν ποιητῆς καὶ φανατικὸς Λευκαδίου πατριώτης κ. **Ἀγγελὸς Σικελιανὸς** Δρχ. 2.000
- 2) Ὁ ἀπαράμιλλος τοῦ ἀθανάτου ἀριστογυμᾶτος τῆς Ὀδυσσεύας μεταφραστῆς κ. **Κων. Γράψας** » 500
- 3) Ὁ διαπερπῆς δικηγόρος ὁ μὴ λησμονῶν ποτὲ τὴν Λευκάδα κ. **Σπύρ. Γκίνης** » 300
- 4) Οἱ Φιλοπόδοι καὶ θερμοὶ πατριῶται ἰδιοκτῆται τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου ἐστιατορίου **«Ἰντελ»** κ.κ. **Βλασσόπουλος καὶ Ἀργυρὸς** » 1.000
- 5) **Κος Ἀπόστολος Μαχαιρᾶς**, διευθυντῆς τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν » 1.000
- 6) **Κος Θεόδωρος Τσαρλαμπᾶς** » 500
- 7) **Κος Δημ. Ε. Δίπλως** Δτῆς Ἐθν. Τραπεζῆς » 500
- 8) Οἱ φορέλινδες νέοι κ. κ. **Θωμᾶς καὶ Γεώργιος ἀδελφοὶ Γουρζῆ** » 500
- 9) Ὁ κ. **Βασ. Φραγκοῦλης** Ναυπηγὸς Π. Ν. » 500
- 10) Ὁ κ. **Φίλ. Μπατίστας** δικηγόρος » 100

Ἐν τέλει πολλοὶ ὀφείλονται εὐχαρισταί πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς συμπολίτας τοὺς μὲ φανατισμὸν ἀγαπῶντας τὴν Λευκάδα μᾶς κ. κ. **Σπυρ. Γκίνην** τῆς καλλιτεχνικῆς τοῦ

ὁποίου ἰδιοφυῆς τόσα δείγματα ἀνέκαθεν ἔχει ἡ Λευκάς καὶ Δημ. Φύσαν, τὸν γνωστὸν ἐν τῇ δδῷ Σταδίου καταστηματορῆν φωτογραφικῶν καὶ δεικνῶν εἰδῶν καὶ σύμβουλον τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, οἵτινες ἀφιλοκερδῶς μετὰ φανατισμοῦ καὶ ἐνδιαφέροντος εἰργασθήσαν καὶ συνέβαλον εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν τοῦ περιπτέρου μᾶς καὶ τοῦ παρόντος λευκάματος ἐμφάνισιν.

Ἐπίσης εἰς τὰς ἐριτίμους κυρίας καὶ Λεσποινίδας αἵτινες περιβληθεῖσαι τὴν γραφικὴν τοπικὴν τῆς ἰδιατέρας μᾶς πατρίδος ἐνδυμασίαν ἐπέδειξαν ταύτην κατὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ περιπτέρου μᾶς.

Καὶ Κωνσταντῖνον Καλκάνη, Αἶδα Σοφ. Ψυλιανοῦ, Αἶδα Ἐλευθερίου Βουτσιανᾶ, θυγατέρα τοῦ Συνταγματάρχου κ. Θεοφ. Βουτσιανᾶ, Φανὴν καὶ Μιμήκαν Ἰωάννου Καρύδη. Αἶδα Εὐστ. Τζεβελέκη, Αἶδα Κασσιόπη Αἰγερينوῦ, ὡς καὶ τὴν Αἶδα Χρυσὴν Μεσορήν, ἥτις ὑπέστη τόσους κόπους χάριν τῆς ἐπιτυχίας μᾶς ἐν τῇ ἐκθέσει.

Εἰς τὸν λεβέντην δὲ Σφακισῶνον (Προμεντινιώτην) κ. Παντελῆν Καρφάκη ἀνθοκόμον, ἀξίζει κάθε ἔπαινος, γιατί κατώρθωσε νὰ «φωτέψῃ» ἀμπέλι λευκαδίτικο μὲ τίς πέτρες, τὰ κοτρώνια καὶ τὸ κοκκινόχρωμα μέσα στὴν καρδιά τοῦ κήπου τοῦ Ζαπτείου.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὸν φιλοπόλιδα, τὸν ρέκτιν καὶ φιλοπόδοτον Πρόεδρον τῆς κοινότητός μᾶς κ. Τάκην Γιανουλάτον, ὡς καὶ τὰ ἀξιότιμα μέλη τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου δὲν ἐδρίσκωμεν λόγους εὐχαριστίας, διὰ τὴν προθυμίαν, τὴν ὁποίαν πάντοτε ἐπέδειξαν διὰ πᾶν τὸ ἐνδιαφέρον τὴν Λευκάδα μᾶς ζήτημα καὶ τὴν πολυτιμὸν συμβολὴν τῶν εἰς τὰς προσπάθειάς μᾶς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Σ. ΣΤΑΜΠΟΓΛΗΣ «Λευκάτας»
Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου
τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Λευκαδίων

**ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΛΕΥΚΑΔΙΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ
ΓΕΡΑΝΙΟΥ 41 – Τ.Κ. 10431 ΑΘΗΝΑ**

Αθήνα, 3-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2025

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΠΡΟΣ: ΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ
ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩ-
ΠΟΥΣ ΤΟΥΣ

ΘΕΜΑ:

25ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ ΝΕΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας των Απανταχού Λευκαδίτικων Συλλόγων, σας καλεῖ στο 25ο Συνέδριο (ὅπως το ἄρθρο 6 του καταστατικού ορίζει), που θα πραγματοποιηθῇ τὴν Κυριακὴ 7.12.25 στὴν αἴθουσα τοῦ Συλλόγου Λευκαδίων Ἀττικῆς, Γερανίου 41. Ἀν δὲν ὑπάρξει ἀπαρτία, τὸ συνέδριο θα πραγματοποιηθῇ τὴν ἐπόμενη Κυριακὴ 14.12.25, στὸν ἴδιο χώρο.

Οἱ σύλλογοι – μέλη τῆς Ομοσπονδίας καλοῦνται νὰ καταθέσουν τουλάχιστον 10 ἡμέρες πρὶν (ἄρθρο 8 του καταστατικού), δηλαδὴ μέχρι τὶς 24 Νοεμβρίου 2025, τὰ παρακάτω δικαιολογητικά:

Απόσπασμα πρακτικοῦ τῆς εφορευτικῆς επιτροπῆς στο ὁποῖο πρέπει νὰ αναφέρονται:

- α) ὁ χρόνος διενέργειας τῶν ἐκλογῶν στὸν Σύλλογο
- β) ὁ ἀριθμὸς ὅσων ψήφισαν
- γ) τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεγμένων ἀντιπροσώπων γιὰ τὴν Ομοσπονδία

Ὅσοι ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους ἐπιθυμοῦν νὰ εἶναι υποψήφιοι γιὰ τὸ Δ.Σ. ἢ τὴν ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ, ὀφείλουν 3 ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὸ συνέδριο (ἥτοι μέχρι τὴν Πέμπτη 4/12/2025) νὰ ἔχουν υποβάλλει αἴτηση υποψηφιότητος στὸ mail τῆς Ομοσπονδίας olefkadion@gmail.com – Τηλ. 6944848008(ἄρθρο 9 του καταστατικού).

Ἡ οικονομικὴ τακτοποίηση μπορεῖ νὰ γίνῃ μέχρι τὴν ἐναρξὴ τοῦ Συνεδρίου. Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ γιὰ κάθε ἐκλεγμένο ἀντιπρόσωπο εἶναι 15,00 ευρώ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ: Στὸ Συνέδριο λαμβάνουν μέρος ἀντιπρόσωποι τῶν συλλόγων-μελῶν που ἔχουν ἐκλεγεί μετὰ τὴν 11/12/2023, ἐπομένη τοῦ Συνεδρίου που ἐξέλεξε τὸ ὑπάρχον Δ/Σ.

Ὡρα ἐναρξῆς τοῦ Συνεδρίου 11πμ.

Εὐχὴ ὅλου τοῦ Δ/Σ εἶναι στὸ Συνέδριο νὰ εκπροσωπηθοῦν ὅλα τὰ μέλη τῆς Ομοσπονδίας.

Γιὰ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Ομοσπονδίας
Ὁ Πρόεδρος
Θεοφύλακτος Δ. Λογοθέτης
Ὁ Γεν. Γραμματέας
Κωνσταντῖνος Χόρτης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΗ ΜΕΛΩΝ

Παρακαλοῦμε τὰ μέλη μᾶς που δὲν ἔχουν ἐκπληρώσει ἀκόμη τὴν οικονομικὴ τους υποχρέωση καταβολῆς τῶν συνδρομῶν τους γιὰ τὸν Σύλλογο καὶ γιὰ τὴν ΗΧΩ, νὰ τὸ πράξουν ἄμεσα. Οἱ συνδρομὲς αὐτὲς εἶναι τὸ μοναδικὸ ἐσοδὸ τοῦ Συλλόγου μᾶς.

Ποσὸ συνδρομῆς γιὰ τὸν Σύλλογο: **10 €** κατ' ἔτος

Ποσὸ συνδρομῆς γιὰ τὴν ΗΧΩ: **10 €** κατ' ἔτος

Δικαιούχος: Σύλλογος Λευκαδίων Ἀττικῆς
«Ἡ Ἁγία Μαύρα»
Τράπεζα: Εθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος
Αριθμὸς Λογαριασμοῦ: 139/296121-02
IBAN: GR5301101390000013929612102

Πολιτιστικές Εκδηλώσεις Δημόσιας Βιβλιοθήκης Λευκάδας

Η Δημόσια Βιβλιοθήκη Λευκάδας ιδρύθηκε το 1953 με επίπονες προσπάθειες φωτισμένων ανθρώπων, που στόχευαν στην δημιουργία Βιβλιοθήκης αλλά και Μουσείου για τη διάσωση και προβολή κειμηλίων του τόπου.

Το υλικό τοπικής ιστορίας επτά

αίωνων στεγάζεται στο αρχοντικό Ζουλίνου, 19ου αι, στο κέντρο της πόλης, όπου ήταν Εθνική Τράπεζα, αλλά και Διοικητήριο (commandatura) στην Κατοχή.

Η Βιβλιοθήκη με περισσότερα από 60.000 βιβλία, εξυπηρετεί 7.300 μέλη, αλλά και ενδιαφερόμενους απ' όλο τον κόσμο, με πρόσβαση στον ηλεκτρονικό κατάλογο.

Με λειτουργία σύγχρονης βιβλιοθήκης, πολυάριθμες εκδηλώσεις και εκδόσεις, στοχεύουμε στην ανάδειξη Συλλογών και αρχείων, προώθηση του βιβλίου και της τοπικής πολιτιστικής κληρονομιάς. Ήδη εισάγεται το σύστημα ασφαλείας και αυτόματου δανεισμού (RFID).

Στον όροφο του κτηρίου εκτίθεται Συλλογή Θρησκευτικών κειμηλίων, φορητές εικόνες, κυρίως Επτανήσιακής Σχολής, αλλά και Κρητικής και Ρωσικής τέχνης, άμφια κ.ά., με επισκέπτες απ' όλο τον κόσμο.

Με ενεργή παρουσία στην πνευματική ζωή του τόπου, η Βιβλιοθήκη διοργανώνει εκπαιδευτικές επισκέψεις και ποικίλες εκδηλώσεις. Αυτό το διάστημα είχαμε τη χαρά να γεμίσουμε πολλές φορές κόσμο το Αναγνωστήριό μας, ο κήπος και το Μουσείο, από ανθρώπους κάθε ηλικίας. Ενδεικτικά αναφέρουμε:

• Παρουσίαση Αρχείου Σίδερη

Μια ξεχωριστή εκδήλωση πραγματοποιήθηκε από τη Βιβλιοθήκη μας, για την ιστορία της Εκκλησιαστικής ζωγραφικής της Λευκάδας, μέσα από το αρχείο του Θανάση Σίδερη, κερδίζοντας το ενδιαφέρον και τη συγκίνηση όσων την παρακολούθησαν.

Σημαντικά σχέδια εργασίας των αγιογράφων προγόνων του, **εικόνων** που σφράγισαν την επτανήσιακή αγιογραφία για τρεις αιώνες, διασώθηκαν στο εργαστήρι του, από πέντε γενιές ζωγράφων - αγιογράφων: Σπυρίδων Βεντούρας, Σπυρίδων Γαζής, Βασίλης Σίδερης, Λεωνίδας Σίδερης, Βασίλης Σίδερης και Θανάσης Σίδερης και ο ίδιος επιμελήθηκε την διαφύλαξη και ανάδειξή τους στη Βιβλιοθήκη.

*Το θέμα παρουσίασε η Μαρία Ρούσου και στο Η' Συμπόσιο Νεοελληνικής Εκκλησιαστικής Τέχνης, που διοργανώθηκε 28-30 Μαρτίου 2025 στη Θεολογική Σχολή του ΕΚΠΑ.

• Προβολή ταινίας

Στο Αναγνωστήριό μας προβλήθηκε, σε παγκόσμια 1η, παρουσία του πολυβραβευμένου Λευκαδίτη, ανθρωπογεωγράφου, δημοσιογράφου και κινηματογραφιστή Θωμά Σίδερη, το ντοκιμαντέρ του «Η επιστροφή του Ιβάν». Η ταινία

• Πασχαλιάτικα έθιμα

Σε κλίμα κατάνυξης, απ' το Αναγνωστήριο της Βιβλιοθήκης μεταφερθήκαμε σε άλλη εποχή και ατμόσφαιρα, όπου ζωντάνεψαν έθιμα Πασχαλιάτικα και ανοιξιάτικες συνήθειες του τόπου μας, χάρη στις αφηγήσεις του Παναγιώτη Σκληρού, απ' το βιβλίο του «Μικρές λευκαδίτικες ιστορίες». Νοσταλγικές μνήμες μας ταξίδεψαν σε χρόνια αθωότητας και ξενοιασιάς.

Η Μαρία Ναστούλη, με τη φωνή και τη μουσική της, στόλισε τη βραδιά.

• Αφιέρωμα στο συνθέτη Κυριάκο Σφέτσα

Την Παρασκευή 16 Μαΐου, 1η μέρα διήμερων εκδηλώσεων, πραγματοποιήθηκε στην Αίθουσα της Φιλαρμονικής Εταιρείας Λευκάδας εξαιρετικό αφιέρωμα με θέμα: «Μουσικές Αναζητήσεις στα σταυροδρόμια Ανατολής και Δύσης», για το έργο του πολυσχιδούς συνθέτη Κυριάκου Σφέτσα στη Λευκάδα, τόπο όπου μεγάλωσε και ξεκίνησε τη μουσική του πορεία. Συνδιοργανωτές: Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ε.Κ.Π.Α.,

Δημόσια Βιβλιοθήκη Λευκάδας, Δήμος Λευκάδας, κ.α.

Η Μ. Ρούσου, επισήμανε σημαντικούς σταθμούς στη ζωή και το έργο του, προβάλλοντας αρχαιακό υλικό, για την προσφορά του οποίου στη Βιβλιοθήκη ευχαρίστησε δημόσια τον Κυριάκο Σφέτσα. Η ψηφιοποίησή του θα αποτελέσει χρήσιμο εργαλείο μελέτης της πορείας του.

Πανεπιστημιακοί και μουσικολόγοι παρουσίασαν το πολυπρισματικό έργο του, τη συμβολή του στην ελληνική και διεθνή μουσική δημιουργία, ενώ έργα του τιμωμένου ερμήνευσαν φοιτητές και καθηγητές του Τμήματος Μουσικών Σπουδών. Στο τέλος η Cavaleria Rusticana, πλημύρισε την αίθουσα ανακαλώντας μνήμες της συνύπαρξης του συνθέτη με τη Μαρία Κάλλας (30 Αυγούστου 1964), όταν τη συνόδευε στο πιάνο, συνάντηση που έμελε να σηματοδέψει τη ζωή του και να ορίσει τον πήχη των προσδοκιών του.

• Ο Αριστείδης Δάγλας / βιβλιοπαρουσίαση

Το Μάιο στη Βιβλιοθήκη μας παρουσιάστηκαν βιβλία του Μεγανησιώτη Αριστείδη Δάγλα απ' τους επίσης Μεγανησιώτες Παναγιώτη Κονιδάρη και Γιάννη Πολίτη, σε κλίμα συγκίνησης και γέλιου, καθώς συμμετείχαν δάσκαλοι και συμμαθητές του. Διαβάστηκαν αποσπάσματα Μεγανησιώτικης ντοπιολαλιάς, απ' το υπό έκδοση βιβλίο του.

• Η Ιαπωνική αντιπροσωπεία από το Shinjuku στη Βιβλιοθήκη

Με ιδιαίτερη χαρά το Μάιο υποδεχθήκαμε στη Βιβλιοθήκη την Ιαπωνική αντιπροσωπεία από την αδελφοποιημένη με τη Λευκάδα, πόλη Σιντζούκου του Τόκιο, με επικεφαλής τον Δήμαρχο της

πόλης κ. Kenichi Yoshizumi.

Οι επισκέπτες μας εντυπωσιάστηκαν από μοναδικούς θησαυρούς μακράς ιστορίας του τόπου στο ιστορικό κτήριο, την πλούσια δράση της Βιβλιοθήκης, τη Συλλογή Μεταβυζαντινών Κειμηλίων κ.α.

Ξεχωριστό ενδιαφέρον συγκέντρωσε η Έκθεση Βιβλίων Ιαπωνικής μυθολογίας, δωρεά του Τάκη Ευσταθίου, σχετικά με τον Λευκάδιο Χερν, ως πνευματική γέφυρα και εμβληματική μορφή που συνδέει την Ιαπωνία με τη Λευκάδα, αφιερωτικό τόπο, για την μεγάλη εμπειρία της ζωής του ανά τον κόσμο.

Η Δημόσια Βιβλιοθήκη Λευκάδας προωθεί δράσεις που ενισχύουν τη φιλία και την ανταλλαγή γνώσης μεταξύ των δύο λαών.

• Η συγγραφέας Ελένη Πριόβολου στη Βιβλιοθήκη

Τον Ιούνιο, ανάμεσα σε βιβλία και έργα τέχνης, στο αναγνωστήριο της Βιβλιοθήκης, οι μαθητές του 2^{ου} Γυμνασίου που είχαν διαβάσει βιβλία της, με την καθοδήγηση των καθηγητών τους, συζήτησαν με τη συγγραφέα για

Ρούσου και τη συγγραφέα του βιβλίου, μυθιστόρημα βασισμένο σε αληθινές ιστορίες και ιστορικά γεγονότα.

• Αφιέρωμα για τον Πέτρο Αργύρη

Παρουσίαση της ζωής και του έργου του διαπρεπούς επιστήμονα Πέτρου Αργύρη, στο Μεγανήσι, τόπο καταγωγής του (26 Αυγούστου 2025), σε συνδιοργάνωση Δήμου Μεγανησιού - Δημόσιας Βιβλιοθήκης Λευκάδας.

• Απονομή βραβείων και επαίνων

Στις 12 Σεπτεμβρίου στον κήπο μας απονεμήθηκαν τα βραβεία:

- «Πέτρου και Νίτας Αργύρη». Το ζεύγος Αργύρη (28^η χρονιά) βραβεύει τους απόφοιτους Λυκείων της πόλης που πρωτεύουν στις Πανελλαδικές εξετάσεις και χρηματοδοτεί το τμήμα θετικών επιστημών στη Βιβλιοθήκη.

- Ο Δήμαρχος Δρ Ξενοφών Βεργίνης, για 2^η χρονιά βραβεύει με το ομώνυμο βραβείο τους πρωτεύοντες εισαχθέντες σε Α.Ε.Ι. απόφοιτους των ΕΠΑΛ Λευκάδας

- Η Δημόσια Βιβλιοθήκη, τιμώντας τους νέους που εισάγονται σε ΑΕΙ από Λύκεια της Λευκάδας τους απονέμει έπαινο ως ηθική επιβράβευση.

Λέσχη Ανάγνωσης της Βιβλιοθήκης

Μια ενεργή ομάδα, ανοιχτή σε κάθε άνθρωπο που του αρέσει να διαβάζει ή να ακούει για βιβλία, που τα μέλη της συναντιούνται τακτικά και συζητούν για όλα τα είδη λογοτεχνίας, παρουσιάζουν αφιερώματα σε συγγραφείς και μοιράζονται τις σκέψεις τους.

• Εκλογές Συλλόγου Φίλων της Βιβλιοθήκης

- Ιδιαίτερη χαρά μας έδωσε αυτό το διάστημα η ανανέωση μελών Δ.Σ. του Συλλόγου Φίλων της Βιβλιοθήκης, που αναδείχτηκε απ' τις αρχαιρεσίες της 15^{ης} Ιουνίου.

Η Βιβλιοθήκη μας πολλά οφείλει στους εθελοντές και στους φίλους της, τους ευχαριστούμε πολύ όλους, όπως ευχαριστούμε θερμά και όλους συμμετέχοντες στις κάθε είδους εκδηλώσεις της και συμβάλλουν στην επιτυχία τους.

• Συνεργασία με Συλλόγους

Με σεβασμό στην πολιτιστική μας κληρονομιά, προτεραιότητά μας είναι η υποστήριξη της ποιότητας της καθημερινότητας και των ανθρωπίνων σχέσεων.

Απευθυνόμαστε σε όλους τους πολίτες του τόπου και στους απανταχού Λευκαδίτες.

Στο πλαίσιο αυτό συμπορευόμαστε με φορείς που έχουν κοινούς στόχους και αξίες.

Με το Σύλλογο Λευκαδίων συνεργαζόμαστε διαχρονικά, επί προεδρίας του αείμνηστου Σωκράτη Κακλαμάνη, αλλά και με τον σημερινό Πρόεδρο κ. Θωμά Χόρτη, λόγω και της σύμπραξής μας στην εκτέλεση διαθήκης Μαραγκού, για την απονομή των ομώνυμων βραβείων σε εισαγόμενους σε ιατρικές σχολές.

Ο Θωμάς Χόρτης, με τον οποίο μας συνδέει μακρόχρονη γνωριμία και εκτίμηση, υποστηρίζει τη Βιβλιοθήκη μας και έχει προσφέρει πολύτιμες μαρτυρίες και αρχεία.

*Μπορείτε να παρακολουθήσετε πολλές απ' τις εκδηλώσεις μας στο κανάλι της Βιβλιοθήκης, στο you tube.

Μαρία Β. Ρούσου,
Προϊσταμένη Δημ. Βιβλιοθήκης Λευκάδας